

Naispolyteekkarit ry

45 ENSIMMÄISTÄ VUOTTA

Naispolyteekkarit ry 45 ensimmäistä vuotta

© Naispolyteekkarit ry., 2025

ISBN 978-952-88-1370-5

TEKSTIT

Elina Moisio

ULKOASU JA TAITTO

Hanna Huhta

PIIRROKSET

Hanna Huhta

KANNEN LOGO

Minna Koirikivi / Damdamdidi

KUSTANTAJA

Naispolyteekkarit ry

SISÄLLYS

I Johdanto.....	8
II Naispolyteekkarit – Tiesitkö tämän?.....	13
III Napolin historia 1980–2024.....	27
Prologi: Naispolyteekkaritoimintaa ennen Napolia.....	28
1980-luku – Yhdistyksen perustaminen ja toiminnan käynnistäminen.....	31
1990-luku – Toiminta vakiintuu.....	45
2000-luku – Ruuhkavuosien paineissa.....	54
2010-luku – Kasvun ja uudistumisen vuosikymmen.....	60
2020–2024 – Korona-aika ja sen jälkeen.....	77
IV Naispolyteekkarit 45 vuotta – mitä ihmettä on tapahtunut?.....	94
Kiitokset.....	102
Lähteet.....	103

The background of the entire page is a light-colored, marbled paper with subtle, wavy patterns in shades of grey and white.

I JOHDANTO

Juhlatunnelmaa Ritarihuoneelta 45-vuotisjuhlasta. Kuva Hanna Nikkilä.

Helsingissä Ritarihuoneella 15.3.2025. Istun pitkässä pöydässä, valkoinen pöytäliina ja juhlava kattaus. Pöytiä on parikymmentä. Taustamusiikki luo tunnelmaa ja salin täyttää iloinen puheensorina. Juhlapuhuja, tiede- ja kulttuuriministeri Mari-Leena Talvitie päättää juuri puheenvuoronsa ja saa kiitokseksi perinteisen laulun juttulemisestä. Katselen jaloittelemaan lähtevien eri ikäisten naisten hauskoja asuja perinteisistä iltapuvuista lyhyisiin paljettimekkoihin. Seuraan iloisia jälleennäkemisiä – sinäkin olet täällä! Minun pöydässäni on ikäisiäni naisia, joista kaikkia en tunne entuudestaan. Juttelen vierustoverini kanssa kulttuurista, arkkitehtuurista ja koulutuspolitiikasta. Vastapäätä puhutaan kemianteollisuuden nykytilasta. Yhteisiä keskustelunaiheita on helppo löytää. Kaikki 150 juhlijaa sekä lähes kaikki esiintyjät ovat naispolytekkareita.

Vastapäätä istuva tuttuni kysyy, milloin kukin meistä liittyi Napoliin. Meiltä 80-luvun konkareilta kysytään seuraavaksi, millaista naispolyteekkarin elämä tuolloin oli. Miksi Napoli aikanaan perustettiin? Minua ei tarvitse kahta kertaa kehottaa!

Alan muistella, kuinka syksyllä 1980 olimme muutaman teekkaritytön porukalla viettämässä saunailtaa. Olimme tutustuneet Otaniemessä muun muassa erilaisissa kiltojen ja ylioppilaskunnan toimissa. Miesenemmistöisessä yhteisössä oli välillä mukava viettää aikaa tyttöporukalla. Ajatus oman kerhon perustamisesta oli herättänyt tyttöjen parissa keskustelua. Saunaillan tarkoituksena oli miettiä asiaa tarkemmin. Suomalaiseen tapaan asiassa saatiin aikaan päätös ja suunnitelma sen toteuttamiseksi. Tätä tilaisuutta pidetään Naispolyteekkareiden henkisenä perustamishetkenä. Virallinen perustamiskokous pidettiin tammikuussa 1981. Näin käynnistyi Napolin historia.

Naispolyteekkarit ry, lyhyesti Napoli, kokoaa yhteen tekniikan alalla toimivia akateemisia naisia. Yhdistyksen tarkoituksena on toimia tekniikan alan naisten yhdyssiteenä, edistää verkottumista ja toimimista tekniikan alalla, herättää keskustelua jäseniä kiinnostavista ammatillisista, yhteiskunnallisista ja koulutuksellisista asioista sekä ottaa niihin kantaa. Jäsenet ovat diplomi-insinöörejä, arkkitehtejä ja muita tietojenkäsittelyn ja luonnontieteen ammattilaisia. Mukaan pääsevät myös edellä mainittujen alojen opiskelijat ja eläkeläiset. Napoli toimii Tekniikan Akateemisten (TEK) kerhona. Napoli hyväksyy kannatusjäseniksi myös muita kuin TEKin jäseniä, jotka täyttävät TEKin jäsenyyskriteerit. Vuoden 2025 kesällä Napolissa oli jäseniä yhteensä 613. Enimmillään jäseniä on ollut 685 vuonna 2023.

Napoli järjestää tapahtumia, joissa on mahdollisuus verkostoitua, kehittyä, oppia uusia taitoja ja irtautua arjesta. Yritysvierailut antavat

omaan työhön ja urakehitykseen ajatuksen aihetta, kun taas monipuoliset kulttuuririennot ja harrastuskokeilut tuovat työlle vastapainoa. Tarjolla on myös mentorointia. Vuonna 2024 järjestettiin yhteensä 65 tapahtumaa, joissa oli yhteensä 1 928 osallistujaa. Napolin toiminta keskittyy pääkaupunkiseudulle. Sisarkerhot löytyvät Tampereelta (TEKNA) ja Turusta (AboaTEK).

Napolin toimintaa johtaa hallitus. Toiminta rahoitetaan jäsenmaksuilla sekä TEKistä saatavalla toiminta-avustuksella. Jäsenmaksu oli vuonna 2024 varsinaisille jäsenille 15 euroa ja kannatusjäsenille 25 euroa. Lisäksi osallistujat maksavat itse suuren osan maksullisten tapahtumien kuluista. Napoli on ollut rekisteröity yhdistys vuodesta 2023.

Tämä historiikki tarjoaa lukijalle tietoa ja tarinoita naispolyteekkariudesta kautta vuosikymmenten. Keitä ovat naispolyteekkarit? Miksi heillä on ollut omia yhdistyksiä? Mitä Naispolyteekkarit-yhdistys on tehnyt? Vieläkö tällaisia yhdistyksiä tarvitaan?

Historiikin ytimenä on Naispolyteekkarit-yhdistyksen tarina perustamisvuodesta 1980 alkaen. Sen taustaksi esitetään katsaus aikaan ennen perustamista. Suomen ensimmäinen naispolyteekkari opiskeli jo 1890-luvulla. Teekkarityöillä on ollut yhdistyksiä 1900-luvulla jo ennen Napolia, ja ne ovat luoneet pohjan nykyiselle yhdistykselle. Suuri vaikutus meidän elämäämme on ollut myös yhteiskunnan kehityksellä kohti tasa-arvoa. Napolin tarina on osa tätä jatkumoa.

Ylimmät kuvat: Napolin hallituksen jäsenet juhla-asuissa. Henkilöt vasemmalta oikealle: Aino Mensonen, Satu Kankaala, Mervi Vatanen, Jaana Kivelä ja Hanna Nikkilä. Alin kuva: Ritarihuone ennen juhlaa. Kuvat Mervi Vatanen.

II

**NAISPOLYTEEKKARI —
TIESITKÖ TÄMÄN?**

Suomen ensimmäinen naispolyteekkari, arkkitehti Signe Hornborg, joka valmistui Polyteknillisestä opistosta vuonna 1890. Kuva Daniel Nyblin. Museovirasto, Historian kuvakokoelma.

Kautta vuosikymmenten napolilaisilta on kysytty, miksi Napoli on olemassa. Mitä edes tarkoitetaan naispolyteekkareilla? Mihin ylipäänsä tarvitaan naisten yhdistyksiä? Lisäksi ihmetellään, miksi pidetään ongelmana sitä, että naiset ovat aliedustettuina tekniikan alalla. Entä miksi tasa-arvosta vieläkin pidetään meteliä, onhan Suomessa kaikilla ihmisillä yhtäläiset mahdollisuudet opiskella ja tehdä työtä? Nämä ovat hyviä kysymyksiä, joihin ainakin meidän naispolyteekkareiden pitäisi osata vastata. Olemme koonneet vastauksia, joilla pärjää keskustelussa ainakin toiseen viinilasilliseen asti.

Naispolyteekkarilla tarkoitetaan yleisesti naispuolista tekniikan alan korkeakoulututkintoa opiskelevaa tai tutkinnon suorittanutta henkilöä. Me olemme diplomi-insinöörejä, arkkitehtejä, tietojenkäsittelytieteilijöitä sekä matemaattisluonnontieteellisten alojen asiantuntijoita ja näiden alojen yliopisto-opiskelijoita.

Suomen ensimmäisenä naispolyteekkarina voidaan pitää Signe Hornborgia, joka valmistui arkkitehdiksi Polyteknillisestä opistosta vuonna 1890. Tuohon aikaan vain miehillä oli oikeus opiskella, joten Signen piti anoa myös vapautusta sukupuolestaan. Ensimmäisenä naisena Suomessa insinööriksi valmistui Jenny Markelin vuonna 1905. Sanomalehdet ympäri Suomea uutisoivat tuolloin ensimmäisen naisinsinöörin valmistumisesta.

Kehitys noista ajoista tähän päivään on ollut huikeaa niin Suomelle, korkeakouluille, tekniikalle kuin naisille. Kansainvälisissä hyvien asioiden maavertailuissa Suomi on usein kärkijoukossa muiden Pohjoismaiden kanssa. Myös tasa-arvoasioissa olemme parhaiden joukossa. Kaikista korkeakouluopiskelijoista naisia on enemmistö. Tekniikan alalla on kuitenkin vielä kehitettävää. TEKin jäsenkunnassa naisia on täysjäsenistä 26 prosenttia ja opiskelijajäsenistä 33 prosenttia.

Miksi naispolyteekkareille tarvitaan oma yhdistys? Yleistäen voidaan ajatella, että yhdistystoiminta on organisoitua yhteisöllisyyttä. Usein yhdistyksen tarkoituksena on pitää yhteyttä, vaihtaa ajatuksia sekä ajaa tai edistää yhteistä tavoitetta. Vaikka suomalaiset tunnetaan epäsosiaalisuudestaan ja vähäpuheisuudestaan, Suomi on vahva yhdistysten maa. Suomen vanhin edelleen toimiva yhdistys, Turun Soitannollinen Seura, on perustettu vuonna 1790. Suomen ensimmäinen naisasiajärjestö, Suomen Naisyhdistys / Finlands Kvinnoförbundet, perustettiin vuonna 1884. Sen tunnetuin jäsen oli kirjailija Minna Canth. Suomen Teknillinen seura eli TEKin edeltäjä perustettiin vuonna 1896. Oma yhdistyksemme Napoli perustettiin Otaniemessä vuonna 1980.

Otaniemen ensimmäiset tyttöjen kerhot perustettiin jo 1930-luvulla, koska harvalukuiset tytöt kaipasivat mahdollisuutta

keskinäisiin keskusteluihin ja yhdessäoloon. Napolin edeltäjänä voidaan pitää Teekkaritytöt-yhdistystä, joka perustettiin vuonna 1933. Otaniemessä oli siihen aikaan 60 naisopiskelijaa.

Teekkarityttöjä tutkinut Liisa-Maria Nitovuori on kuvannut, että yksi tärkeimmistä asioista teekkarityttöjen yhdistystoiminnassa oli mahdollisuus jakaa asioita. Teekkarityttöillä on erityisiä, muusta naisten maailmasta poikkeavia kokemuksia, joita voi jakaa vain harvojen kanssa. Miesvaltaiseen ammattiin valmistuminen tuo tytöille ihan omia identiteettiongelmia, joita ei ymmärrä yhtä hyvin kukaan muu kuin toinen teekkarityttö.

Tilannetta on kuvailtu esimerkiksi seuraavasti. Tekniikan alalla työskentelee pääosin miehiä. Tekniikan kulttuuri on perinteisesti miehinen kulttuuri. Naiset eivät ole kaikissa asioissa samanlaisia kuin miehet ja kokevat siksi erottuvansa joukosta ja jäävänsä jopa ulkopuolelle. Toisaalta teekkaritytöt oppivat opiskeluaikoina alalle tyypillistä ajattelua ja toimintaa ja alkavat muiden naisten joukossa vaikuttaa erilaiselta – vähän insinöörimäiseltä, ehkä vähän miesmäiseltä.

*Teekkaritalkoista vuodelta 1941.
Kuvaaja István Rácz.
Museovirasto, Kansatieteen
kuvakokoelma.*

Sana ”naispolyteekkari” on oikeastaan oksymoron. ”Naisen” ja ”polyteekkarin” merkityksien välillä on jonkinlainen ristiriita. Polyteekkarin kun on perinteisesti ajateltu olevan mies.

Moni nykyinen napolilainen on kertonut samanlaisista ulkopuolisuuden kokemuksistaan. Liittyttyään Napoliin he ovat kokeneet löytäneensä kaltaisiaan ja lajitovereitaan. Me naispolyteekkarit jaamme samanlaisen ajattelutavan, analyttisen lähestymistavan elämän ilmiöihin, huumorintajun ja jotkut jopa taipumuksen naiselliseen introverttiuteen. Naispolyteekkariporukassa on rento olla – siellä on helppo olla oma itsensä.

Yhdessäolo on muutakin kuin identiteettipohdiskelua. Napolilaiset kehittävät yhdessä osaamistaan, tutustuvat uusiin harrastuksiin ja nauttivat kulttuurista. Vaikka Suomi onkin tasa-arvossa maailman kärkeä, on suomineidoilla vielä kirittävää niin työelämässä kuin perheen ja työn yhteensovittamisessa. Verkostoituminen, kokemusten vaihtaminen ja järjestösisarien tukeminen on tärkeä osa myös Napolin toimintaa.

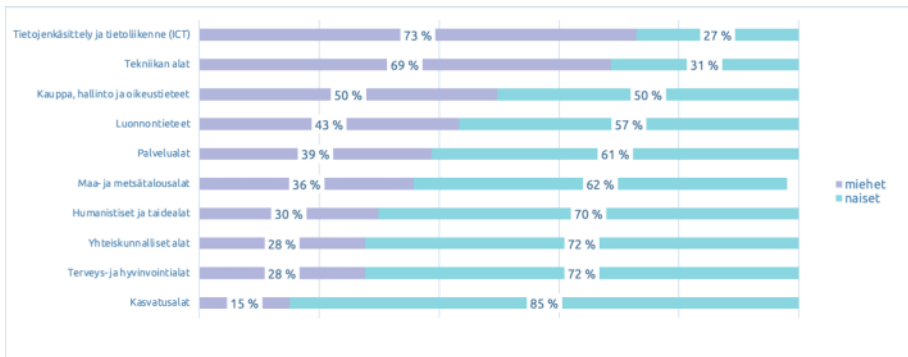

Miksi me naiset olemme vähemmistönä tekniikan alalla? Naisten vähäisempää kiinnostusta tekniikan aloille on selitetty monella tavalla. Tekniikka on aina antiikin ajoista mielletty miesten alaksi. On ajateltu, että elottomat materiaalit, koneet ja tekniset laitteet vaativat voimaa, matemaattista lahjakkuutta ja avaruudellista hahmotuskykyä. Tällaiset ominaisuudet on tyypillisesti liitetty miessukupuoleen. Aiempina vuosisatoina ajateltiin myös, että naisten elimistö ei ylipäänsä kestä miehisiä töitä. Vielä nykypäivänäkin joskus esitetään virheellisesti, etteivät naisten älylliset lahjat riittäisi tekniikan opintoihin.

Tutkimustulokset osoittavat kuitenkin selvästi, että molemmat sukupuolet voivat toimia lähes kaikissa ammateissa. Siitä huolimatta

kiinnostus eri ammatteihin ja opiskelualoihin eroaa sukupuolittain. Keskimäärin tyttöjä kiinnostavat enemmän ihmisiin ja yhteiskuntaan liittyvät alat, poikia puolestaan tekniikkaan liittyvät alat. Nykykäsityksen mukaan tämä on pääasiassa kulttuurimme rakentama käsitys, jonka muuttaminen on osoittautunut vaikeaksi. Tämä heijastuu naisopiskelijoiden määrään, opiskeluyhteisöjen toimintakulttuuriin ja myöhemmin työelämään.

Euroopan maista juuri Suomessa työelämä on voimakkaimmin sukupuolittunut miesvaltaisiin ja naisvaltaisiin aloihin. Tekniikan alat ovat miesvaltaisia.

Yliopisto-opiskelijoiden sukupuolijakauma aloittain vuonna 2024. Lähde: Vipunen 2025.

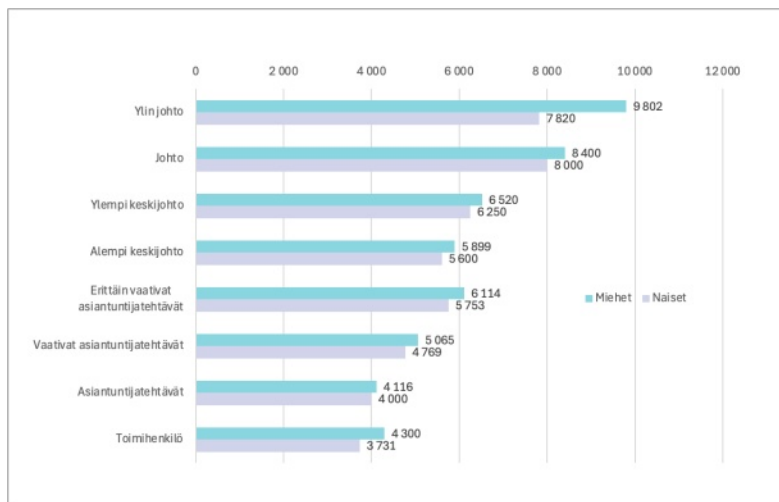
Viime vuosina on myös tutkittu, miksi ammatillinen eriytyminen sukupuolen mukaan on suurinta niissä yhteiskunnissa, joissa sukupuolet ovat muutoin tasa-arvoisia. Tätä ”tasa-arvon paradoksia” on selitetty muun muassa sukupuolten erilaisilla luontaisilla taipumuksilla, joiden toteuttamiseen tasa-arvoinen yhteiskunta antaa mahdollisuudet. Tasa-arvon paradoksin tueksi esitetyt tilastoanalyysit ovat kuitenkin osoittautuneet virheellisiksi. Ammatinvalintaa ohjaavat monet tekijät, joista keskeisimpiin kuuluvat kulttuurin luomat käsitykset sukupuolille soveltuvista ammateista.

TKK:n fukseja vuodelta 1922. Kuvasta voi löytää pari naisopiskelijaa. Kuva Jarl Sarvas. Museovirasto Historian kuvakokoelma.

Tekniikan alaa luonnehtii miehisyyteen liitetty matemaattinen ja tekninen osaaminen. Tästä kumpuava kulttuuri suosii miehiä, ja stereotypiat vahvistavat käsityksiä miesten paremmasta, jopa luontaisesta osaamisesta. Myös tekniikan työpaikoilla on tekijöitä, jotka heikentävät alan houkuttelevuutta naisten silmissä. Edelleen on kokemuksia miesten suosimisesta rekrytoinneissa, urapolulla ja palkkauksessa. Naisille painottuvat perhevapaat vaikuttavat näihin kaikkiin.

TEKin jäsentutkimusten mukaan palkkaerot miesten ja naisten välillä ovat todellisia. Vuoden 2023 tutkimuksessa naisten mediaanipalkka oli 90 prosenttia miesten mediaanipalkasta ja keskiarvopalkka 88 prosenttia miesten keskiarvopalkasta. Tätä selittää osittain se, että miehet ja naiset työskentelevät hieman erilaisissa tehtävissä, eri toimiasemissa ja eri sektoreilla. Kun nämä tekijät eliminoidaan laskelmista, jää selittämättömäksi palkkaeroksi 5,5 prosenttia. Tilanne on ollut lähes sama viimeiset 30 vuotta.

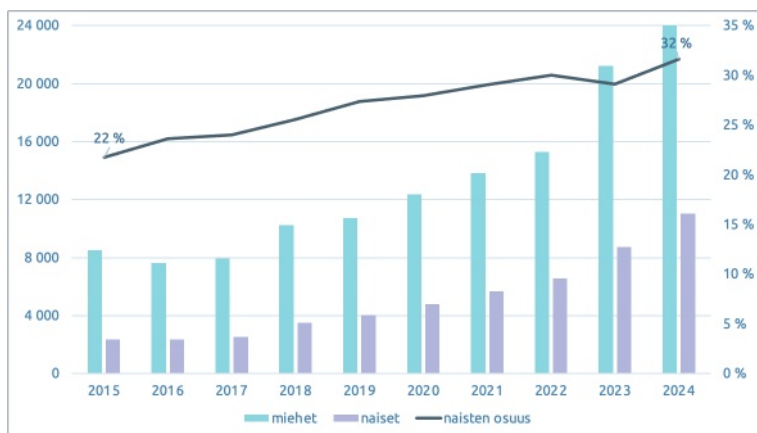
Miesten ja naisten mediaanipalkka (€/kk) yksityisellä sektorilla toimiasemittain. Lähde: TEK työmarkkinatutkimus 2023.

Miksi tekniikan alalle halutaan lisää naisia? Suomessa havahduttiin 1980-luvulla siihen, että tekniikan aloille ei saada riittävästi lahjakkaita nuoria. Suomi kansainvälistyi, teknologia oli kilpailukyvyn ytimessä ja tarvittiin lisää osaajia. Katseet kohdistuivat tyttöihin, joista vain pieni osa oli kiinnostunut teknisestä alasta. Jos opiskelijoiksi hakisi myös lahjakkaita tyttöjä, opiskelijamäärää saataisiin kasvatettua ja tasoa nostettua.

Tasaisemmasta sukupuolijakaumasta tekniikan alalla koituisi myös merkittäviä etuja. Yliopistot hyötyisivät, kun naispuoliset hakijat laajentaisivat hakijajoukkoa ja mahdollistaisivat sen, että opiskelijoiksi voidaan valita entistä kovatasoisempia nuoria. Yhteiskunta ja talous hyötyisivät monimuotoisemmasta tekniikan alasta, sillä työyhteisöjen diversiteetti edistää innovatiivisuutta ja innovaatioiden laatua. Monimuotoinen työyhteisö osaa paremmin ottaa huomioon tuotteiden ja palveluiden erilaisten käyttäjien tarpeet.

Tyttöjä on houkuteltu tekniikan alan opintoihin lukuisissa kampanjoissa useana vuosikymmenenä. Ensimmäisiä hankkeita käynnistettiin 1980-luvulla. Kampanjoihin osallistuivat niin työnantajat, työnantaja- ja työntekijäliitot kuin yliopistot ja korkeakoulut. Viime vuosina naisten osuus tekniikan alan yliopisto-opiskelijoista onkin kasvanut. Tyttöjen osuus oli pitkään 20–25 prosenttia, mutta vuonna 2023 jo 32 prosenttia. TEKin selvityksen mukaan vaikuttavia toimenpiteitä ovat olleet ainakin tutkinto-ohjelmien rohkea uudelleenbrändäys, maailman parhaan opiskelijakulttuurin mainostaminen ja eri toimijoiden voimien yhdistäminen markkinointiresurssien parhaaksi hyödyntämiseksi.

Ensisijaiset hakijat yliopistoissa, tekniikka ja ICT. Lähde: Vipunen 2025.

Mutta niin kauan kun tekniikan ala on valinta, jota naisen pitää erikseen pohtia ja vielä perustella ympäristölle, on vaikea nähdä tilanteen merkittävästi muuttuvan nykyisestä.

Mitä napolilaiset ajattelevat ammatinvalinnastaan? Yleisimpinä perusteluina ammatinvalinnalle mainitaan hyvä koulumenestys, vanhempien, opettajien ja ystävien kannustus, kunnianhimo sekä

alan hyvä palkkataso. Monelle meistä matematiikka oli helppoa, mutta ura matikanopena ei houkutellut. Useampi haastateltu kertoi vertaillensa eri alojen palkkoja ja havainneensa tekniikan alan paremmaksi kuin perinteiset naisten alat. Vain harva perusteli valintaansa sillä, että oli kiinnostunut nimenomaan tekniikasta. Diplomi-insinööriys ei edellytä sitä, että on teininä rassannut mopoja.

Omaa tutkintoa pidetään erinomaisena, koska se antaa hyvät valmiudet monenlaiseen työhön. Se opettaa ongelmanratkaisua, tiedon hankkimista, tavoitteellista toimimista ja analyttisyyttä. Aina tulee uutta. Näillä eväillä pysyy mukana teknologian ja työelämän muutoksissa. Samat taidot ovat tarpeen myös työn ja perheen yhteensovittamisessa. Perhe-elämä tuo vastaavasti perspektiiviä myös työuran käännteisiin, sillä naisellisina pidetyistä sosiaalisista taidoista on työelämässä paljon hyötyä.

Suomessakin on opittu, että teknologian kehittämisessä ja myymisessä tarvitaan myös ei-tekniistä osaamista. Näissä tehtävissä useimmat naispolyteekkarit ovat monipuolisuudessaan kovaa valuuttaa. Monet naispolyteekkarit sisällyttävät tutkintoonsa organisaatioita ja ihmisiä koskevia opintoja. Naisia pidetään sosiaalisesti taitavampina kuin miehiä. Naisten kokemukset ihmisten arjesta ovat erilaisia kuin miehillä.

Napoliin 10-vuotisjulkaisussa vuonna 1990 kiteytetään, että diplomi-insinöörin koulutus on edelleen paras mahdollinen koulutus moniin liike-elämän tarpeisiin, verrataanpa sitä sitten ekonomeihin tai juristeihin. Opiskelu nimittäin muokkaa nimenomaan ihmisen ajattelua ja tapaa jäsentää ympäröivää maailmaa. Lisäksi se opettaa hankkimaan ja prosessoimaan tietoa.

Tasa-arvoa on Suomessa edistetty pitkään ja tuloksellisesti. Suomi on tällä hetkellä globaaleissa tasa-arvovertailuissa mitalisijoilla, olipa mittarina tasa-arvon toteutuminen, naisten työssä käyminen tai naiskansanedustajien määrä. Tästä saamme kiittää esiäitejämme ja -isiä, jotka aloittivat määrätietoisen työn tasa-arvon eteen 1800-luvun lopulla.

Ensimmäiset naisten oikeuksia ajavat naisjärjestöt perustettiin 1880-luvulla. Jo vuonna 1873 ensimmäinen nainen suoritti erityisluvalla ylioppilastutkinnon. Oikeuden opiskella yliopistossa naiset saivat vuonna 1901. Päästäkseen yliopistoihin piti naisten tätä ennen anoa vapautusta sukupuolestaan. Samapalkkaisuudesta puhuttiin jo vuonna 1890, kun Suomen ensimmäinen naislääkäri Rosina Heikel vaati, että naisten on saatava samasta työstä samaa palkkaa kuin miehet.

1900-luvun alun mullistukset vauhdittivat suomalaisten halua yhteiskunnan kehittämiseen. Suomalainen yhteiskunta tarvitsi kaikkien panosta – myös naisten. Oppivelvollisuuslaki vuonna 1921 edellytti niin pojilta kuin tytöiltä koulunkäyntiä 13-vuotiaaksi asti. Tosin oppisisällöt olivat tytöille ja pojille erilaiset. Tytöille opetettiin kotitaloutta ja pojille luonnontieteitä.

Naisille annettiin äänioikeus ja vaalikelpoisuus vuonna 1906, ja seuraavana vuonna valittiin maailman ensimmäiset naiskansanedustajat. Vuonna 1919 naimisissa olevat naiset saivat oikeuden ansiotyöhön ilman aviomiehensä suostumusta. Vuonna 1930 miehistä ja naisista tuli avioliitossa tasa-arvoisia. Vastineeksi oikeudesta hoitaa omia talousasioitaan naiset joutuivat avioituessaan kuitenkin luopumaan omasta sukunimestään. Naisten osuus ja asema työelämässä oli yhä heikko.

Sotien jälkeen 40- ja 50-luvuilla tarvittiin paljon työntekijöitä uusille tehtaille. Naisia oli tarjolla tehdastyöhön, koska heidän piti osallistua perheensä elättämiseen. Kun naiset lähtivät töihin, heräsi

yhteiskunnan tasolla huoli: kuka hoitaisi lapset? Tähän saatiin ratkaisuja vasta 1960-luvulla.

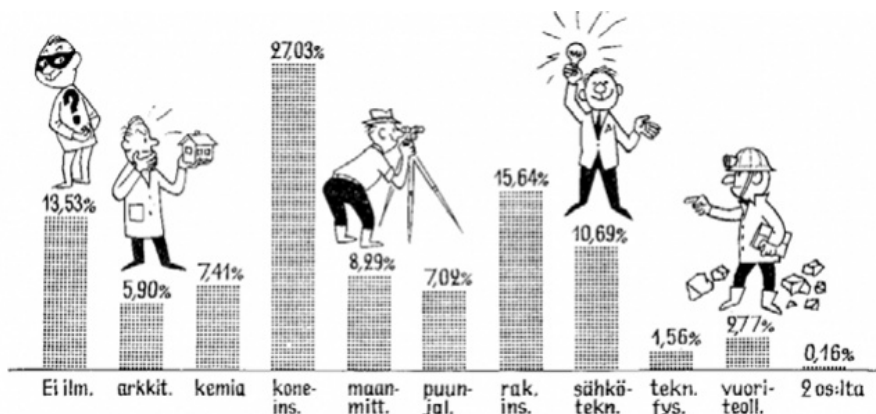
Naisten tultua töihin tehtäisiin jouduttiin myös miettimään, millaista palkkaa naisille pitäisi maksaa. Päättäjien selkeä näkemys oli, ettei naisille tietenkään pidä maksaa yhtä paljon kuin miehille. Naisethan tekevät helpompia töitä. Mutta vaikka tekisivät samaa työtä kuin miehet, tulos on huonompi, koska naiset ovat heikompia. Niinpä naisille ja miehille tehtiin palkkataulukoihin erilliset sarakkeet. Näiden taulukoiden perintö näkyy edelleen naisten ja naisvaltaisten alojen matalampina palkkoina.

Taulukko 3. Valtioneuvoston 19.6.1945 tekemän palkkasäännöstelypäätöksen ohjetuntipalkat, mk								
Palkka-ryhmä	I paikkakuntaluokka		II paikkakuntaluokka		III paikkakuntaluokka		IV paikkakuntaluokka	
	miehet	naiset	miehet	naiset	miehet	naiset	miehet	naiset
1	27	23–25	25,75	21,75–23,75	24,75	20,75–22,50	23,00	19,50–21,25
2	30	26	28,50	24,75	27,00	23,50	25,50	22,00
3	32	27	30,50	25,75	28,75	24,25	27,75	23,00
4	35	29	33,25	27,50	31,50	26,00	29,75	24,75

Ohjetuntipalkat vuonna 1945. Lähde: Bergholm, Tapio 2005. Suomen säädeltyjen työmarkkinasuhteiden synty: palkkapäätös 19.6.1945. Yhteiskuntapolitiikka 70 (2005):1.

1960-luvulla työstettiin sosiaalipolitiikkaa. Naisten työssäkäynti ja hoivavastuun jakaminen herättivät paljon keskustelua. Voiko nainen vapaasti valita ansiotyön ja kotityön välillä? Osa silloisista keskustelijoista piti maan vaurastumisen yhtenä keskeisenä tavoitteena sitä, että naiset voisivat omistautua kodille ja perheelleen. Toiset olivat sitä mieltä, että naisilla pitää olla oikeus omaan työhön kodin ulkopuolella.

Tasa-arvon edistämisessä tärkeä tavoite oli samapalkkaisuus. Suomi ratifioi ILO:n samapalkkaisuussopimuksen vuonna 1963. Laki samapalkkaisuudesta annettiin kuitenkin vasta vuonna 1972.

All Male -kuvitusta TEKin historiasta 60-luvulta. Lähde: TEK.

1970-luvulla päädyttiin siihen, että miesten ja naisten tulee olla tasa-arvoisia oman elatuksensa hankkimisessa. Tavoitteena oli saada yksilölliset kyvyt tehokkaimmalla mahdollisella tavalla yhteiskunnan käyttöön. Ihmiseen tulee suhtautua yksilönä eikä perheenjäsenenä. Vuonna 1974 siirryttiin perheverotuksesta yksilöverotukseen. Päivähoitojärjestelmää uudistettiin. Päivähoitolain 1973 tavoitteena oli mahdollistaa naisten osallistuminen ansiotyöhön mutta myös tarjota virikkeitä kaikille lapsille. Laki kotihoidontuesta annettiin vuonna 1984.

1970-luvun lopulla tapahtui lukijakuntaamme erityisesti kiinnostava käänne. Naiset pääsivät vihdoinkin baariin ilman miesseuralaista. Tätä ennen ravintoloissa ja baareissa oli ollut yleisenä käytäntönä, ettei asiakkaaksi kelpaa yksinäinen nainen.

Suomen ensimmäinen tasa-arvolaki tuli voimaan vuonna 1987. Laki kielsi syrjinnän sukupuolen perusteella ja tuki miesten ja naisen välistä tasa-arvoa työelämässä. Yleinen syrjintäkielto otettiin uuteen perustuslakiin vuonna 2000. Vuonna 2003 perhevapaisiin lisättiin isäkuukausi. Tasa-arvolaki uusittiin vuonna 2005. Seuraavat perhevapaaudistukset tehtiin vasta 2020-luvulla.

TASA-ARVON ASKELEITA SUOMESSA

- 1878 Yhtäläinen perintöoikeus
- 1901 Naisille oikeus opiskella yliopistossa
- 1921 Oppivelvollisuuslaki kaikille 13-vuotiaaksi asti
- 1906 Äänioikeus ja vaalikelpoisuus naisille
- 1919 Naimisissa oleville naisille oikeus ansiotyöhön ilman aviomiehensä suostumusta
- 1930 Avioliittolaki, jonka myötä miehistä ja naisista tuli avioliitossa tasa-arvoisia
- 1963 Suomi ratifioi ILO:n samapalkkaisuussopimuksen
- 1973 Laki lasten päivähoidosta
- 1974 Perheverotuksesta yksilöverotukseen
- 1987 Suomen ensimmäinen tasa-arvolaki
- 2003 Perhevapaisiin lisättiin isäkuukausi
- 2005 Tasa-arvolaki uusittiin

III

NAPOLIN HISTORIA 1980–2024

*Teekkarityttö ja Suomen Neito
-patsas. Kuva Veikko Ojanen.
Työväenmuseo Werstaan
kokoelma.*

PROLOGI: NAISPOLYTEKKARITOIMINTAA ENNEN NAPOLIA

Teekkarityttöillä on ollut omia yhdistyksiä 1930-luvulta alkaen, jolloin Polilla opiskelevia naisia oli jo lähes 60. Napolia edeltävä Teekkaritytöt-yhdistys perustettiin vuonna 1933. Se toimi teekkarityttöporukan omana vertaisryhmänä aina 1970-luvulle saakka. Yhdistyksen jäsenet harrastivat myös jonkinlaista verkostoitumista jo valmistuneiden opiskelijoiden kanssa, vaikkakaan silloin ei vielä puhuttu mentoroinnista.

Teekkarityttöjen perustamisaikoina opiskelijayhteisössä korostettiin teekkarikulttuuria ja yhteenkuuluvuutta. Oli tärkeää olla hyvä teekkari. Teekkarius oli kuitenkin ensisijaisesti poikien ominaisuus,

eikä naiseus tuntunut sopivan teekkariuteen. Naisteekkareista käytettiin joskus termiä teekkaritar. Teekkaritytöt-kerho ei mieltänyt olevansa feministinen yhdistys, vaan ennemminkin ystäväpiiri ja harrastus. Yhdistyksessä sai jonkinlaista turvaa toisista, suojaa miesten keskellä. Toiminta painottui erilaisiin liikuntatapahtumiin.

Teekkarityttöjen ajatuksia aiempina vuosikymmeniä on selvitetty Liisa-Maria Nitovuoren kirjassa *Rakkaat teekkarisiskot* (2003). Nitovuoren tutkimukseen osallistui naisteekkareita eri vuosikymmeniltä. Naiset kokivat roolinsa miesvaltaisessa yhteisössä monella eri tavalla. Osa halusi sulautua joukkoon ja kokea itsensä teekkariksi siinä kuin pojatkin. Osa taas kaipasi tytöille jotain omaa toimintaa.

Miten naisteekkarit luovivat miesvaltaisessa ympäristössään? Monen kyselyihin vastanneiden naisteekkareiden kokemus oli myönteinen. Miesten seura oli luontevaa ja moni koki ystäväystävänsä jopa paremmin miesten kuin naisten kanssa. Monelle poikien kanssa toimiminen oli ollut luontevaa jo koulussa. Tästä oli hyötyä myöhemmin työelämässä.

Naisena joutui myös olemaan huomion kohteena, niin hyvässä kuin pahassa. Eräs 40-luvun teekkarityttö on kertonut ainoana naisena joutuneensa luennolla epähienon tuijotuksen uhriksi. Toisaalta monet naiset kertovat saaneensa miehiltä herrasmiesmäistä kohtelua. Monet pojat tuntuivat ottaneen velimäisen roolin.

Nitovuori toteaa myös, että monet naisteekkarit eivät juurikaan kyseenalaista teekkarikulttuurin miehisyyttä. Se ei kuitenkaan tarkoita, että naiseudella ei olisi heille merkitystä. Naisena oleminen ja naisten ryhmään kuuluminen on ollut tärkeää. On helppo pitää tekniikkaa ja sen opiskelua päällisin puolin sukupuolineutraalina, mutta tarkemmin katsoen neutraalius karisee. Teekkarikulttuuriin kuuluvat vappulehdet ovat vuosikymmeniä olleet ”stereotyyppisen sukupuoliajattelun kuningasilmentymiä”. Teekkarityttö voi parhaimmillaan olla niin sanottu ”hyvä jätkä”. Hänen täytyy pärjätä

miehisissä koitoksissa, juoda kuin mies ja olla tuomatta sukupuoltaan esiin feministisellä puheella.

Mitä tarkoittaa, jos teekkarityttö on ”hyvä jätkä”? Teekkarityttöjä ja heidän keskinäistä viestintäänsä tutkinut Eeva-Leena Aittoniemi (lisensiaatintyö 2001) on kiteyttänyt termin sisältöä teekkarikontekstissa. Sitä käytetään usein arvioitaessa myönteisesti teekkarityttöä. Hyvä jätkä ei korosta naisellisuutta eikä toisaalta ole feministi. Hän osaa juoda ja juhlia kuin mies. Hän on miesten kanssa tasavertainen – olemalla kuin yksi heistä. Se voi myös tarkoittaa sitä, että ihmisiä arvostetaan tulosten eikä sukupuolen mukaan. Miehisessä kulttuurissa miehen tavat ovat ne oikeat ja tyttömäisyys pitää karistaa pois. Tyttöjen piti siis opetella miehinen kulttuuri.

Nitovuori kuvaa teekkarityttöjen kokemuksia tyttöjen yhdistyksessä toimimisesta. Yhdistyksessä tutustutaan mukaviin teekkarityttöihin, tehdään yhteistyötä tyttöjen kesken yli vuosikurssien ja osastorajojen, harrastetaan yhdessä, kerrytetään hyödyllistä kontaktiverkostoa työelämään ja solmitaan vuosikymmenten läpi säilyviä tuttavuus- ja ystävyys-suhteita. Lisäksi tarjolla on suvaitsevaisuutta, inhimillisyyttä, rauhaa, naisellisuutta ja tukea omaan naiseuteen.

Otaniemen Teekkaritytöt-kerho lopetti toimintansa vuonna 1973, kun vahvasti politisoitunut opiskelijatoiminta kannusti ennemminkin kansainvälisen solidaarisuustoiminnan tukemiseen kuin mukaviin yhteisiin tapaamisiin ja keskinäiseen verkostoitumiseen.

1980-LUKU – YHDISTYKSEN PERUSTAMINEN JA TOIMINNAN KÄYNNISTÄMINEN

Napolin perustamisen aikaan Otaniemen opiskelijayhteisö eli murrosaikaa politiikan ja teekkariperinteen välimaastossa. 1970-luvulla opiskelijatoiminta oli yleisesti politisoitunut. Otaniemessäkin kiltojen ja ylioppilaskuntien toimielimet valittiin poliittisten tunnusten alla. Esimerkiksi Koneinsinöörikillan historiikissa kerrotaan, kuinka vuonna 1976 killan tavoitteisiin kuului poliittisesti sorrettujen kansojen tukeminen taistelussa imperialismia vastaan sekä humanitärisen solidaarisuustoiminnan tukeminen lipaskeräyksin. Toki kaiken ylevän välissä järjestettiin myös ekskursioita ja juhlia. 1970-luvun lopussa aktivoiduttiin kuitenkin uudelleen vaalimaan teekkariperinteitä. Teekkariopiskelijat elvyttivät fuksitoimintaa kohti entistä railakkuutta ja perustivat uusia kerhoja.

Otaniemessä oli suuri määrä erilaisia virallisia ja epävirallisia kerhoja ja yhdistyksiä, mutta osa näistä oli vain miehille tarkoitettuja ja useimmat joka tapauksessa miesvaltaisia. Tyttöporukalla kaivattiin yhdistystä, joka olisi erityisesti naispuolisten teekkareiden oma. Teekkaritytöt-yhdistyksen toiminta oli 70-luvulla loppunut. Olisiko jälleen tarvetta teekkarityttöjen omalle yhdistykselle? Otaniemen teekkareista oli naisia edelleen vain noin 15 prosenttia. Uuden tyttöjen kerhon perustamisesta käytiin keskusteluita syksyn 1980 aikana. Keskusteluissa oli mukana myös naisasiaa, kuten naisten uramahdollisuudet, sukupuoliroolit ja perhevastuut.

Ajatukset yhdistyksen perustamisesta kiteytettiin tyttöporukan saunaillassa Eija Valtarin vanhempien talossa Helsingin Marjaniemessä syksyllä 1980. Siellä päätettiin uuden kerhon perustamisesta ja tehtiin suunnitelma etenemisestä. Marjaniemen saunailtaa voidaankin pitää Naispolyteekkareiden henkisenä perustamishetkenä. Naispolyteekkareiden alkuvaiheen pohdinnoissa mukana olivat aktiivisesti muun muassa Pia Haahti, Kirsti Koikkalainen (nyk. Miettinen), Mirja Lamberg, Elina Moisio, Marja Rislakki ja Eija Valtari.

Puuhanaiset alkoivat suunnitellun mukaan valmistella yhdistyksen perustamista. Uuden yhdistyksen virallinen perustamiskokous pidettiin 25.1.1981 Otaniemessä Dipolissa. Pöytäkirjan mukaan paikalla olivat Mirja Lamberg, Marja Rislakki, Elina Moisio ja Paula Perttunen. Kokouksessa perustettiin yhdistys nimeltä Naispolyteekkarit, hyväksyttiin sille säännöt ja päätettiin kutsua koolle vaalikokous.

Perustamispöytäkirjaan yhdistyksen tavoitteiksi kirjattiin seuraavaa: "Yhdistyksen tarkoituksena on koota yhteen Teknillisissä korkeakouluissa opiskelevia naisia ja naispuolisia diplomi-insinöörejä ja arkkitehteja sekä herättää keskustelua heitä kiinnostavista ammatillisista, yhteiskunnallisista ja koulutuksellisista asioista sekä ottaa niihin kantaa."

Kokous yhdistyksen perustamiseksi, 25.1.1981 Otaniemessä

Läsnä: Mirja Lamberg, Marja Rislakki, Elina Moisio, Paula Perttunen,

- 1 § Elina Moisio avasi kokouksen kello 18.45.
- 2 § Todettiin kokouksen läsnäolijat.
- 3 § Kokous järjestäytyi, valittiin puheenjohtajaksi Marja Rislakki ja sihteeriksi Elina Moisio.
- 4 § Kokouksen työjärjestykseksi vahvistettiin seuraaviksi kohdiksi
 - 5 § Ilmoitusasiat
 - 6 § Yhdistyksen perustaminen
 - 7 § Sääntöjen hyväksyminen
 - 8 § Jatkotoimenpiteistä sopiminen
 - 9 § Muut esilletulevat asiat
 - 10 § Kokouksen päättäminen
- 5 § Ilmoitusasioita ei ollut.
- 6 § Päätettiin, että perustetaan yhdistys, jonka nimi on NaispolYTEEKkarit.
- 7 § Perustetun yhdistyksen säännöiksi hyväksyttiin liitteen mukaiset säännöt.
- 8 § Päätettiin kutsua koolle vaalikokous keskiviikoksi 25.2. 1981 klo 19.00. Tehtävä annettiin kokouksen puheenjohtajalle ja sihteerille.
- 9 § Muita asioita ei tullut esille.
- 10 § Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 20.00.

Vakuudeksi

Marja Rislakki

Elina Moisio

Napolin perustamiskokouksen pöytäkirja.

Sääntöjen mukaan vuosi- ja vaalikokouksista tulee ilmoittaa TKK:n pääarakennuksen ja Dipolin ilmoitustauluilla, Insinööriutisissa sekä Contactorissa tai vastaavassa TKY:n tiedotuslehdessä.

Ensimmäinen vaalikokous pidettiin 25.2.1981 Dipolissa salissa 20, joka tunnettiin myös Tyttöjen huoneena. Paikalla oli 24 henkeä. Kokouksessa yhdistyksen hallitukseen valittiin Elina Moisio, Paula Perttunen, Mirja Lamberg, Paula Vierros, Raili Koponen, Aija Paakkala ja Tuija Sihvonen. Jäsenmaksuksi päätettiin 20 markkaa. Säännöistä käytiin paljon keskustelua, ja lopulta päädyttiin muun muassa siihen, että yhdistyksen kannattaa kuulua STS:ään. STS eli Suomen Teknillinen Seura oli TEKin (Tekniikan Akateemiset) edeltäjä. Jäsenten tuli siis olla STS:n nuoria tai varsinaisia jäseniä. Hallitus sai tehtäväksi neuvotella STS:n kanssa. Myös yhdistyksen nimeä haluttiin vielä pohtia, sillä kumpikaan ehdotuksista, ei Teekkaritytöt eikä Naispolyteekkarit, ei saanut kokousväen enemmistön hyväksyntää.

Kokouksen ja neuvottelujen pohjalta käynnistyi yhteistyö STS:n kanssa. Loistava yhteyshenkilömme Matti Hirvikallio auttoi aloittelevaa yhdistystä ja tuki sen kehittymistä tulevinä vuosina ja vuosikymmeninä.

Vastavalittu hallitus kokoontui ensimmäisen kerran 16.3.1981. Kokouksessa päätettiin muun muassa tehdä esittely- ja kyselylomake toiminnasta tiedottamiseksi ja jäsenten saamiseksi. Lomaketta päätettiin jakaa kaikilla osastoilla tyttöjen riippukansioihin ja prujulaatikoihin. Vuosikokous päätettiin pitää 13.4., ja sitä edeltävälle viikolle sovittiin saunailta TKY 3:n saunassa.

Hallituksen kokouksessa oli paikalla myös vuonna 1975 toimintansa lopettaneen Teekkaritytöt ry:n viimeinen puheenjohtaja Aju

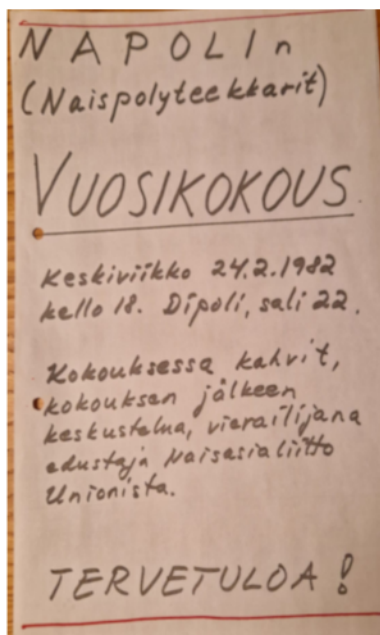
Vähäkallio. Hän kertoi yhdistyksen toiminnasta ja lopettamisvaiheista. Kokouksessa keskusteltiin Naispolyteekkareiden mahdollisuudesta jatkaa Teekkarityttöjen toimintaa TKYn alayhdistyksenä. Koska uusi yhdistys halusi jäsenistöönensä myös valmistuneita diplomi-insinöörejä, se ei voinut olla TKY:n alayhdistys.

Vuosikokoukseen 13.4.1981 osallistui 24 henkeä. Kokous hyväksyi muokatut säännöt. Lisäksi hyväksyttiin toimintasuunnitelma sekä talousarvio, jossa odotettiin jäsenmaksuja saatavan 50 hengeltä ja STS:ltä avustusta 1 000 markkaa. Jäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 10 markkaa. Kulupuolelle budjetoitiin tarvikkeita 400 markalla, monistuskuluja 300 markkaa, posti- ja puhelukuluja 100 markkaa, kokouskuluja 1 000 markkaa ja muita kuluja 200 markkaa.

Nimi Naispolyteekkarit sai lopulta enemmistön kannatuksen, kun nimelle keksittiin sopiva lyhenne NAPOLI, jota päätettiin käyttää epävirallisissa yhteyksissä. Kirjoitusasu muuttui varsin pian muotoon Napoli.

Perustamisen jälkeen yhdistys ryhtyi hankkimaan jäseniä ja lisäämään tunnettuuttaan. Hallitus ja aktiiviset jäsenet levittivät tietoa Otaniemessä ilmoitustauluilla, opiskelijoiden riippukansioihin jaettavilla kirjeillä, STSn jäsenrekisterin tiedoilla postitse, paikallisten opiskelijalehtien ilmoituspalstoilla sekä tietysti puskaradion kautta. Tekstit kirjoitettiin perinteisellä mekaanisella kirjoituskoneella, tai jos hyvin kävi, sähkökirjoituskoneella. Kiireellisessä tapauksessa kävi tussilla paperille käsin tekstattu viesti. Ikimuistoisella Koneenpiirustus-kurssilla oli opeteltu standardien mukaiset kirjainten muodot, mutta kun istuttiin kuppilan pöydässä kirjoittamassa kutsuja, oltiin vapaa-ajalla.

Teekkarikalenteri vuosilta 1979–80, ja kokouskutsu toiminnan alkuvuosilta.

Tuohon aikaan hyvä yhteystietojen lähde oli Teekkarikalenteri, johon oli painettu kaikkien Otaniemen teekkarien nimet ja yhteystiedot eli katuosoite ja lankapuhelimen numero. Hallitusta kehoitettiin lähettämään kokouksista kutsukirjeet jäsenille, mikäli se taloudellisesti on mahdollista.

Uusi yhdistys sai vuonna 1983 palstatilaa teekkareiden ja kyltereiden yhteisessä lehdessä Contactorissa. Toimittaja haastatteli Elina Moisio-Hynystä, Aija Paakkalaa ja Mirja Lambergia Napolin perustamisen taustoista ja tavoitteista. Meidät esiteltiin erilaisina nuorina – polyteekkarityttöinä.

Jutussa kerrotaan asialliseen sävyyn, millaista on olla naisena teekkariyhteisössä. Puhutaan yhteisön miesvaltaisuudesta ja sen vaikutuksista niin miehiin kuin naisiin. Pohditaan, kuinka

vähemmistösukupuoleen kuuluvat eivät hukkuneet massaan, millä oli hyviä ja huonoja puolia. Teekkaritytöt kokevat olevansa ylpeitä rohkeasta opiskelualinnastaan. Lisäksi puhutaan teekkaristereotypioista ja esimerkiksi teekkarityttöjen ulkonäköön liittyvistä vitseistä: teekkaripojat julistavat, että Polilla on Hesän komeimmat pojat ja rumimmat tytöt. "Ruma, rumempi, teekkarityttö!" Lopuksi haastattelussa puidaan perheasioiden vaikutusta työuraan ja kerrataan lyhyesti Napolin perustamista ja toiminnan tavoitteita.

Jutun otsikkoon nostettu lainaus on kuitenkin jäänyt irvokkuudessaan elämään: Ruma, rumempi, teekkarityttö! Muistaakohan kukaan mitään muuta tuosta jutusta?

Napolin jäsenmäärää kasvatettiin vähitellen. Vuonna 1983 jäseniä oli 70. Toimintakertomuksessa raportoitiin, että tiedotetta Napolista oli jaettu TKK:ssa opiskelevien 4–N vuosikurssien naispuolisten teekkarien riippukansioihin yhteensä 110 kappaletta sekä kirjeenä viiden vuoden sisällä valmistuneille 272 naisdiplomi-insinöörille ja arkkitehdille. Kun vuonna 1985 tehtiin uusi kampanja, saatiin 62 uutta jäsentä ja jäsenmääräksi tuli 117. Positiivinen kehitys jatkui, ja vuonna 1989 jäseniä oli jo 190.

Eräs 1980-luvulla jäseneksi liittynyt napolilainen muisteli alkuaikojaan Otaniemessä. Hän oli kotoisin toiselta paikkakunnalta ja aivan ummikko pääkaupunkiseudulla. Otaniemeen saapuminen paperikartan varassa jännitti. Vuosikurssilla oli hyvin vähän tyttöjä, eikä heihin ollut helppo tutustua. Haastateltu kertoo liittyneensä Napoliin, koska piti tärkeänä olla mukana naisten yhdistyksissä. Valmistumisen jälkeen työ ja perhe veivät kaiken ajan ja Napoli jäi vuosikymmeniksi. Hän aktivoitui uudelleen Napolissa 2000-luvulla, kun aikaa alkoi taas riittää.

Napoli halusi myös vaikuttaa yhteiskunnan kehittämiseen. Suomessa talous oli 1980-luvulla hyvällä tolalla, ja elettiin vahvan

hyvinvointivaltion aikaa. Syksyllä 1984 yhdistyksessä käytiin keskustelua uudesta hoitovapaalakiesityksestä. Lain myötä vanhemmille tulisi mahdollisuus pitkiin, jopa kolmen vuoden lastenhoitovapaisiin ilman, että työsuhde katkeaa. Lain pelättiin heikentävän naisten työnsaantimahdollisuuksia. Marraskuussa Naispolyteekkarit kävi yhdessä Akateemisten Naisten Liiton, Naisjuristien ja Naisekonomien kanssa luovuttamassa eduskunnan sosiaalivaliokunnalle kannanoton lakiehdotuksesta. Olimme sitä mieltä, että hoitovapaa pitäisi säätää tasan naisten ja miesten välille. Muutoin työnantajat alkavat vieroksua 20–40-vuotiaita naisia.

Napoliin hallitus lähetti asiasta myös mielipidekirjoituksen ammattikuntamme lehteen *Insinööriuutisiin*, joka nykyisin tunnetaan *Tekniikka ja talous* -lehtenä. Kannanottomme herätti keskustelua. Eräs mieskansanedustaja taisi repiä pelihousunsa. Hän totesi räväkässä kirjoituksessaan, että tasa-arvo on epämääräinen käsite, joka sytyttää monen feministin puhumaan suu vaahdossa tai tippa silmäkulmassa. Hänen mukaansa meidän maassamme nainen saa jo mennä minne tahansa ja touhuta mitä tahansa. Lisäksi naisemansipaatio on vapauttanut naiset ryyppäämään ja elämään humussa ja sumussa poissa kotilieden luota! Muissa kirjoituksissa meidät muun muassa leimattiin itsekkäiksi ja elitistisiksi, koska halusimme uhrata lapsen edun.

Kiinnostusta yhteiskunnallisiin asioihin kuvastaa myös yhden aikalaisen muisto eräästä Napoliin saunaillasta. Huhtikuussa 1983 olimme Akava-talon saunalla kuulemassa Pirkko K. Koskista naisen työoikeudellisesta asemasta. Paikalla oli 24 napolilaista. Pirkko K. Koskinen (1932–2012) työskenteli tuolloin työoikeuden professorina ja toimi myöhemmin eduskunnan apulaisoikeusasiamiehenä. Pirkko K. oli tunnettu värikkäänä ja sanavalmiina yhteiskunnallisena keskustelijana.

Naisten saunailta. Kuva Pekka Kyytie, 1968. Museovirasto. Kansatieteen kuvakokoelma.

Akavatalossa Pirkko K. puhui tasa-arvoasioista ja elämästä laajemminkin omalla hirtehisellä tavallaan, josta ei itseironiaa eikä terävää näkemystä puuttunut. Siro nainen poltti tupakkia ja nautti alkoholipitoisia juomia – hän oli tunnettu viskin ystävä, mutta tuolloin oli todennäköisesti tarjolla A-olutta. Saunan lauteilla vertailimme myös opiskelukokemuksia puolin ja toisin - millaista oli opiskella naisena 1950-luvulla lakia ja 1970–80-luvuilla tekniikkaa. Pirkko K. Koskisella oli kyky puida ilmiöitä kotoisan terävästi ja laaja-alaisesti mutta ehdottoman hauskasti.

Vuonna 1986 oli harkittu pidettäväksi Napolin 5-vuotisjuhlia, mutta päädyttiin kuitenkin vain yleiseen kerhon profiilin nostamiseen. Kerholle tilattiin logo aktiiviselta jäseneltämme Aija Paakkalalta. Logo otettiin käyttöön 1987.

Napolilaiset olivat aktiivisia myös Suomen Teknillisessä Seurassa STS:ssä. Sen valtuustovaaleissa vuonna 1987 oli ehdolla useita napolilaisia. Neljä heistä saikin paikan: Marja Rasi, Mirja Lamberg,

Napolin logo 1980-luvulta. Tekijä Aija Paakkala.

Aija Staffans ja Kati Schrey-Niemenmaa. Kun Kati siirtyi pian STS:n palvelukseen, hänen paikkansa sai Kirsti Miettinen.

Vuosien vierieissä Napolin jäsenistön enemmistö alkoi olla valmistuneita ja työelämässä. Olimme silloisen muotitermin mukaan juppeja eli *young urban professionals*. Työt veivät ympäri Suomea ja maailmaa. Osa jäi maailmalle.

Vuoden 1987 hallitus oli esimerkki maantieteellisestä laaja-alaisuudesta kotimaassa. Tuolloin yhdistyksen sihteeri hoiti tehtäviään Tampereelta, varapuheenjohtaja työskenteli Lappeenrannassa ja raha-asiat pidettiin järjestyksessä Imatralla. Tämä toi haasteita hallitustyöskentelyyn, tuohon aikaan kun ei ollut vielä sähköpostia, matkapuhelimia, tekstiviestejä tai muutakaan digitaalista viestintää. Ensimmäiset kotitietokoneet tulivat myyntiin 1980-luvun alussa. Matkapuhelimet tulivat käyttöön ja alkoivat yleistyä vasta vuosikymmenen lopussa.

Syksyllä 1987 järjestetty jämäkkyyskurssi sai suuren suosion. Osallistujia oli 32. Kurssin esittelyteksti vaikuttaa ajattomalta. ”Tuntuuko, ettet saa sanaasi kuuluville? Onko tilanteita, joissa itseluottamus tuntuu horjuvan? Tuleeko annettua liian helposti periksi, vaikka itsellä olisi vankat perusteet? Tuleeko suututtua, kun mitta on täysi, ja jälkikäteen harmittaa?”

Suomen talouden hyvä tilanne vaikutti toimintaan monella tavalla. Vuosikymmenen loppupuolella vapautunut ulkomainen luotonanto ylikuumensi taloutta. Se näkyi myös Napolille muun muassa siten, että alkoi olla hankala päästä yritysvierailuille. Yrityksillä oli halukkaita vierailijoita pitkiksi jonoiksi asti. Esimerkiksi Alkoon oli yli puolen vuoden jono. Toisaalta jäsenistön työkiireet vaikuttivat ajankäyttöön ja osallistujamäärät olivat aiempaa pienempiä. Jäsenkirjeessä syksyllä 1988 hallitus kannusti jäseniä kertomaan, millaista toimintaa he toivoisivat.

Yhdistys järjesti 1980-luvulla vuosittain 6-8 tapahtumaa, mukaan lukien sääntöjen mukaiset vaali- ja vuosikokoukset. Vuosi- ja vaalikokousten yhteydessä kuulumme monipuolisen valikoiman esityksiä, jotka käsittelivät naisen asemaa, työelämän haasteita ja tulevaisuutta, yrittäjyyttä, etiikkaa ja luovuutta.

Vierailimme myös vuosikymmenen kiinnostavimmissa yrityksissä, kuten Kone Oy:ssa, PI-yhtiöissä, EKONossa, Imatran Voimassa, Tietotehtaalla, Kemirassa ja Fiskarsin saksitehtaalla. Lisäksi tutustuttiin Eduskuntaan, Alkoholipoliittiseen tutkimuslaitokseen, Kotimaisuuden Liittoon ja Suomenlinnaan. Useiden vierailujen järjestämisessä auttoivat niissä työskentelevät jäsenemme. Pidimme huolta myös kulttuurisesta sivistyksestä käymällä teatterissa.

Yksi ikimuistoisimmista alkuvuosien tapahtumista oli meikkauskurssi, jossa opettelimme tekemään juhrameikkejä. Kurssin ajoitus oli täydellinen, koska samana iltana oli vielä bileet Otaniemessä! Joillekin kurssin osallistujille peilistä näkyvä ”sotamaalaus” oli kuitenkin liikaa, ja he kävivät pesemässä pois koko taideteoksen ennen juhliin siirtymistä.

Puheenjohtajanakin toiminut Kirsti Miettinen muisteli 1980-lukua Napolin 10-vuotisjulkaisussa. Mieleen olivat jääneet joskus kiivaatkin hallituksen kokoukset, joiden jälkeen posket punoittivat.

Muistoja herätti myös eräs kerhon pikkujoulu Jämeräntaival kolmosen saunalla, kun oltiin varauduttu 15–20 juhlijaan, mutta lopulta jouduttiinkin juhlimaan 4 hengen voimalla. Etenkin seuraavana aamuna illan aiottua suurempi yhteen naiseen kohdistunut taakka otti koville.

Kaikkein parasta olivat kuitenkin kerhon mukavat ihmiset, niin erilaiset mutta niin samanhenkiset, joiden kanssa sai vaihtaa mielipiteitä ja kokemuksia.

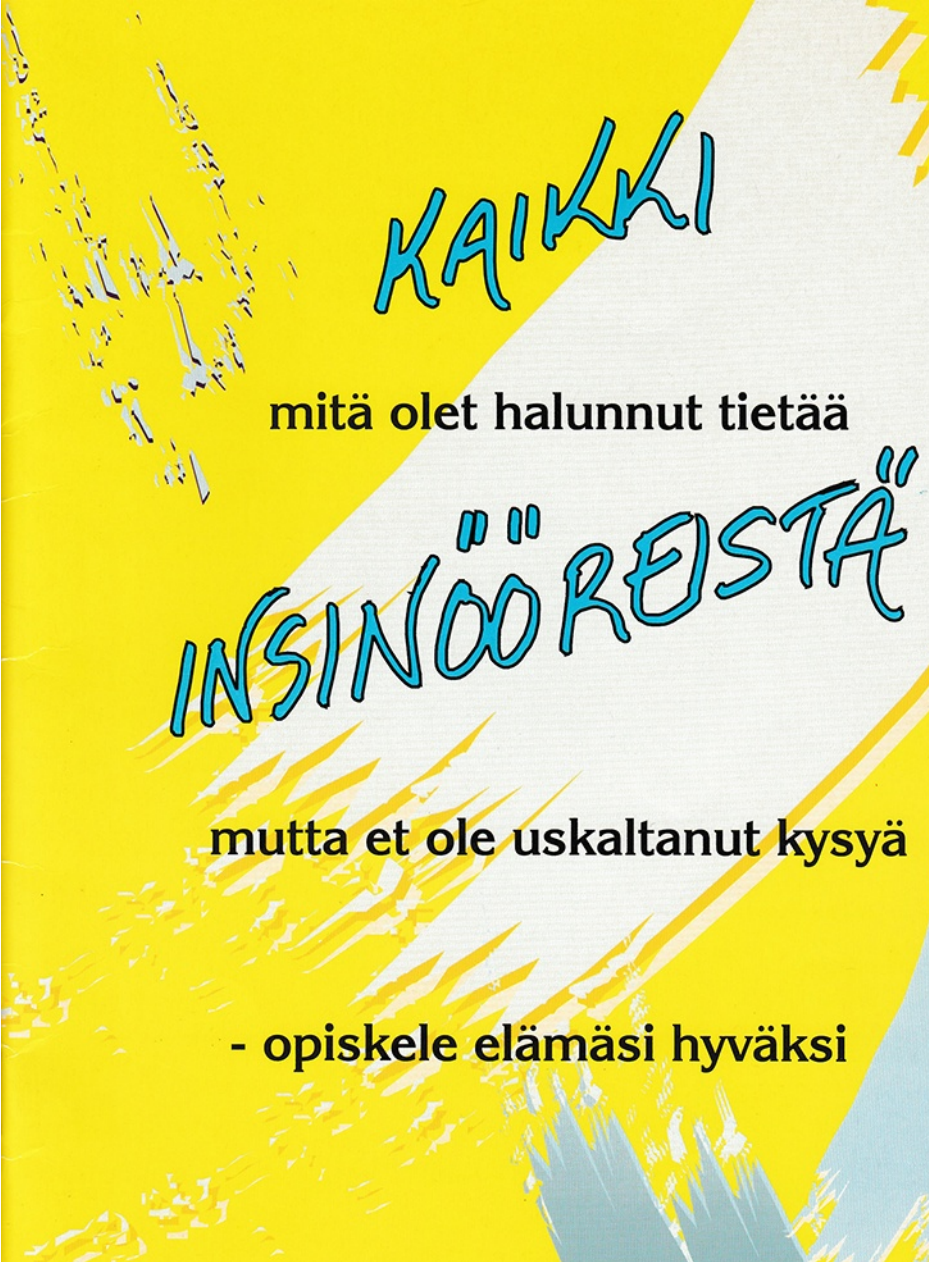
1980-luvulla Napolin puheenjohtajia olivat Elina Moisio 1981–82 ja 1985, Sirpa Salo-Asikainen 1983, Aija Paakkala (nyk. Staffans) 1984, Kirsti Miettinen 1986–87 ja Anna-Maija Karjalainen 1988–89.

1990-LUKU – TOIMINTA VAKIINTUU

Syksyllä 1990 vietettiin Napolin 10-vuotisjuhlaa. Juhlakokkareille Aino Ackten huvilalla osallistui 28 jäsentä ja 8 vierasta. Mitä juhlissa tapahtui, jäi juhliin, sillä ainakaan ainuttakaan valokuvaa ei ole löytynyt. Merkkipäivästä jäi muistoksi kuitenkin juhla-julkaisu.

Upea keltakantinen juhla-julkaisu tehtiin yhdessä Suomen Teknillisen Seuran STS:n kanssa. Julkaisun otsikko oli "Kaikki, mitä olet halunnut tietää insinööreistä, mutta et ole uskaltanut kysyä : opiskele elämäsi hyväksi". Julkaisun tavoitteena oli kannustaa tyttöjä opiskelemaan tekniikkaa. Julkaisua jaettiin STS:n kautta kaikkiin Suomen lukioihin sekä joihinkin yrityksiin.

KAIKKI

mitä olet halunnut tietää

INSINÖÖREISTÄ

mutta et ole uskaltanut kysyä

- opiskele elämäsi hyväksi

*Napoliin 10-vuotisjulkaisun kansikuva. Naispolyteekkarien juhla-julkaisu 1990.
Napoli ry & STS.*

Napoliin puheenjohtajana tuolloin toiminut Minna Forssén innostuu aiheesta vielä 35 vuotta myöhemmin. Hän muistelee, kuinka idea sai alkunsa hallituksen kokouksessa eräänä syksyisenä iltana vuonna 1989. Miten voisimme juhlistaa Napoliin merkkivuotta tavalla, joka näkyisi ja tekisi jotain merkityksellistä – naisinsinöörien näkökulmasta?

Projektiryhmä Terhi Pellinen, Maija-Leena Rakkolainen ja Minna Forssén tarttuivat toimeen. Yksi aivoriihi johti toiseen, ja pian koossa oli lista kirjoittajista sekä insinööriniaisista, joita haluttiin haastatella. Inspiroivia haastateltavia olivat muun muassa Koneen Palvelukeskuksen johtaja Helena Basilier, Neste OY:n Öljyn ulkomaankaupan johtaja Eija Malmivirta ja Art-Printin tuotantopäällikkö Kristiina Markkula.

TKK:n silloinen rehtori Jussi Hyyppä lupautui heti mukaan ilman minkäänlaista suostuttelua. Muutaman puhelun jälkeen myös perusinsinööri Weijo Miettinen innostui projektista.

Julkaisun tekeminen oli ilo tekijöilleen, Minna hehkuttaa. ”Muistan ne yöt työpaikallani, kun istuimme Terhin kanssa sivuntaittojärjestelmän ääressä valitsemassa värejä, fontteja ja layoutia. Kahvia kului ja naurun röhähdyksiä kuului, kun kokeilimme kaikenlaisia hullunkurisia otsikoita ja väriyhdistelmiä. Kun mietin sitä syksyistä iltaa kuppilassa 1989, olen iloinen siitä, että lähdimme liikkeelle. Ehkä onnistuimme innostamaan muutamia tyttöjä? Pienistäkin teoista voi syntyä jotain pysyvää”, Minna muistelee.

Ainakin yksi henkilö on todistettavasti lukenut julkaisun ja innostunut sen sisällöstä. Nykyinen Napoliin hallituksen jäsen Jaana Kivelä kertoi historiikkitoimitukselle, että tuo julkaisu oli yksi niistä syistä, miksi hän päätyi Otaniemeen koneosastolle vuonna 1992.

Uudella vuosikymmenellä Napoli jatkoi hyviksi havaittuja toimintamuotoja mutta kehitti myös uutta toimintaa. Tapahtumia järjestettiin vuosittain 3–11. Toiminnan suunnittelua varten kyseltiin eri yhteyksissä jäsenten toiveita. Jäseniä kiinnostivat erityisesti yritysvierailut sekä ammatillista ja muuta osaamista tukevat tapahtumat. Lisäksi mielellään virkistäydyttiin yhdessä kulttuurin ja liikunnan parissa.

Napolin toimintaan vaikuttivat jossain määrin maan talouden käänteet. 1990-luvulla koettiin poikkeuksellisen suuria suhdannevaihteluita. Suomi syöksyi lamaan vuonna 1991, ja talous kääntyi nousuun vasta vuonna 1993. Lama jätti syvät jäljet yhteiskuntaan, ja velkoja maksettiin vielä pitkään. Samaan aikaan suuri osa jäsenistöstä oli siirtynyt elämässään kiireisempiin aikoihin. Perustamisvaiheessa aktiivijäsenet olivat pääosin opiskelijoita, mutta vuosien saatossa yhä useampi jäsen oli jo työelämässä. Monilla alkoi olla myös perhettä. Työn ja perheen lisäksi aikaa ei riittänyt yhdistykseen.

Vuonna 1990 oli saavutettu siihenastinen huippulukema: 226 jäsentä. Tämän jälkeen jäsenmäärä kääntyi laskuun. Teekkarijäsenet olivat jo harvinaisia. Aktiivisia jäseniä oli myös pääkaupunkiseudun ulkopuolella, ja osa oli opiskellut muualla kuin Otaniemessä. Jäsenmäärä vaihteli eri vuosina 114:n ja 179:n välillä.

Vuonna 1992 toteutettiin jäsenhankintakampanja, jossa tavoiteltiin vastavalmistuneita ja teekkareita. Vastavalmistuneille lähetettiin kirjeitse infoa Napolista. Lisäksi Otaniemessä ilmestyneessä Polysteeikki-lehdessä oli Napolin puheenjohtajan Tuija Pitkäsén juttu yhdistyksestämme otsikolla ”Mistä on naispolyteekkarit tehty”. Jutussa siteerattiin STS/KALin tutkijan Heidi Ahon tutkimusta Naisdiplomi-insinöörin ura: Osaamista ja ennakoluuloja. Uran

Mistä on naispolyteekkarit tehty?

*Naispolyteekkareiden kerho
pyrkii rakentamaan naisdiplomi-insinöörien
ja -arkkitehtien omia verkostoja miesten
"hyvä veli"-verkostojen vastapainoksi.*

STS/KAL:n tutkijalta Heidi Aholta on tänä syksynä ilmestynyt tutkimus Naisdiplomi-insinöörin ura: Osaamista ja ennakkoluuloja. Tutkimusta lukiessani totesin monien työelämässä saamani kokemusten pitävän yhtä tutkimuksen tulosten kanssa. Työelämä i aina toimi rationaalisesti ja se vastaa harvoin mitään organisaatioista esitettyjä teorioita. Naisdiplomi-insinöörin uran esteinä ovat paitsi esikuvien puute, ympäristön ja kollegoiden asenteet, myös naisten omat asenteet.

Erääksi uraa edistäväksi tekijäksi tutkimuksessa mainittiin tukiverkostot eli networkit. Tällaisen verkoston taroituksena auttaa ja tukea toisia ammatillisissa ongelmis- sa. Työssään jokaiselle tulee joskus eteen asioita, joita ei yksin pysty ratkaisemaan tai joista haluaisi keskustella jonkun toisen kanssa. Lähellä ei yleensä ole ketään kolle- ga, jolta kysyisi ja jonka kanssa vaihtaisi mielipiteitä. Tällaisiin tarpeisiin naisten perustamat verkostot tuntui- vat hyvältä ratkaisulta.

Miehillä on tunnetusti omat "hyvä veli"-verkoston- sa, mutta missä ovat naisten vastaavat? Suomessa on yli 4000 naisdiplomi-insinööriä ja -arkkitehtiä, ja kun laske- taan vielä naispuoliset teekkarit mukaan, koossa on valta- va verkosto täynnä eri alojen tietämystä. Tämä kaikki oli- si osattava jalostaa muuttoon, jossa se olisi kaikkien käy- tettävissä. Asiat hoituisivat tietyistä parhaiten naisten ja miesten yhteisissä verkostoissa, mutta kaikista tasa-arvo- pyrkimyksistä huolimatta aika ei taida olla vielä tähän kypsä Naisten etenemistä ja tyytyväisyyttä työssään edis- tetään parhaiten naisten omalla aktiivisuudella.

Tietoja ja tukea

Suomen Teknillisen Seuran kerhovalikoimaan kuuluu Naispolyteekkarit ry, lyhyemmin NAPOLI, joka on nais-

diplomi-insinöörien ja -arkkitehtien kerho. Kerhon tarkoi- tus on herättää keskustelua ammatillisista, koulutukselli- sista ja yhteiskunnallisista kysymyksistä. Kokoonnumme vuosittain noin kymmenen kertaa yritysvierailujen, semi- naarien, kulttuurin ja urheilun merkeissä. Tänä vuonna olemme mm. vierailleet Imatran Voima OY:ssa ja Ilma- tieteen laitoksella, pitäneet tilaisuuden, jossa selvitettiin jatkokoulutusvaihtoehtoja DI-tutkinnon jälkeen, järjestä- neet vaalipaneelin kunnallisvaaleihin liittyen, pelanneet sulkapalloa ja osallistuneet kuntotestiin. Napoli on jo nyt eräänlainen network ja jatkossa siitä on tarkoitus kehittää entistä aktiivisempi naisdiplomi-insinöörien ja -arkkiteh- tien verkosto, jossa voi luoda kontakteja, saada tietoa ja tukea sekä jakaa kokemuksia. Napolista voisi tulla myös yhä enemmän foorumi, jossa teekkarit tapaavat työelämäs- sä eri tehtävissä olevia naisdiplomi-insinöörejä ja -arkki- tehtejä.

Napoli sai alun perin alkunsa muutaman otanieme- läisen tyttöteekkarin ideasta. Kuluneiden 12 vuoden aika- na toiminta on kuitenkin muuttunut yhä enemmän DI-kes- keiseksi ja teekkareita on ollut tilaisuuksissamme kovin vähän. Toivonkin, että tämä artikkeli tavoittaisi mahdol- lisimman monta naisteekkaria, ja heidän joukostaan löy- tyisi uusia innokkaita napolilaisia. Napolin tulevista tilai- suuksista ilmoitetaan Tekniikka & Talous -lehden kerho- palstalla sekä Nyytisissä. Tervetuloa mukaan tutustumaan nykyiseen toimintaamme ja suunnittelemaan tulevaa!

(Vastaus otsikon kysymykseen: Asiantuntemukses- ta, päättäväisyydestä, määrätietoisuudesta ja pärjäämisky- vystä.)

Tuija Pitkänen

Naispolyteekkarit ry:n puheenjohtaja

esteinä mainittiin muun muassa esikuvien puute, ympäristön ja kollegoiden asenteet sekä myös naisten omat asenteet. Uraa edistäviksi tekijöiksi mainittiin muun muassa tukiverkostot eli networkit, joiden tarkoituksena on tukea ja auttaa toisia ammatillisissa ongelmissa. Naisten perustamat verkostot tukisivat juuri tällaista tarvetta. Jutun lopussa on vastaus otsikon kysymykseen: naispolyteekkarit on tehty asiantuntemuksesta, päättäväisyydestä, määrätietoisuudesta ja pärjäämiskyvystä.

Eräs tuon ajan jäsen muisteli liittyneensä mukaan Napoliin, koska sen mukana oli mahdollisuus päästä vierailemaan kiinnostaviin yrityksiin, joihin ei muuten pääsisi tutustumaan. Niissä kuultiin enemmän kuin yleisissä yritysesittelyissä. Siellä insinöörit puhuivat insinööreille.

Napoli järjesti jäsenilleen paljon tilaisuuksia johtamis-, yhteistyö- ja vaikuttamistaitojen kehittämiseksi. Opettelimme myös pitämään itsestämme huolta hektisessä työelämässä ja pukeutumaan bisnekseen. Liikuntaa ja kulttuuria oli ohjelmassa joka vuosi. Lisäksi tietenkin saunottiin.

Napoli oli trendien eturintamassa käynnistäessään vuonna 1995 oman mentorointiprojektin. Aiheeseen oli perehdytty edellisenä vuonna seminaareissa. Mentorointi oli yleistymässä Suomessa, ja myös muissa akateemisissa naisjärjestöissä oltiin kiinnostuneita asiasta. Mallia haettiin myös konsulteilta ja yrityksistä. Lisäksi jäsenistöä kiinnostivat yrittäjyyteen liittyvät aiheet.

Yritysvierailujen järjestäminen oli työlästä. Kylmäsoitot kiinnostaviin kohteisiin eivät yleensä tuottaneet tulosta. Parhaiten päästiin eteenpäin, jos joku jäsenistä tai jonkun jäsenen tuttu sattui työskentelemään yrityksessä, johon vierailua yritettiin järjestää. Vierailu onnistui muun muassa Telenokialle, Nokian tutkimuskeskukseen, Nokia Mobile Phonesiin, Paasivaaraan, Art Printiin, Yleisradioon, Fazerille, HPYlle ja ICL Dataan.

Tietotekniikka kehittyi ja arkipäiväistyi 1990-luvulla nopeassa tahdissa. Kännykät yleistyivät ja netti tuli kaikkien ulottuville tavalla tai toisella. Vuonna 1997 napolilaisia kannustettiin osallistumaan Naisten tietotekniikkaprojektiin, jossa mukana oli myös TEK. Projektin tavoitteena oli alentaa naisten kynnystä tutustua tietotekniikkaan ja tehdä siitä arkipäivän apuväline.

Eräs 1990-lukulainen globaali johtamisen trendi oli kehittää osaamista niin organisaatioiden kuin yksilöiden tasolla. Muuan tuon ajan napolilainen totesi hieman ironisesti, että tämä vei pohjaa tasa-arvokysymyksiltä, kun urakehitystä perusteltiin korostetusti yksilön kompetensseilla.

Napoliin hallitukset etsivät jatkuvasti uusia tapoja palvella jäseniään kehittämällä yhteistyötä muiden yhdistysten kanssa. Aiempaa tiiviimpi yhteistyö TEKin kanssa tarjosi tapoja tukea napolilaisten ura- ja kehittymismahdollisuuksia. Vuonna 1993 entinen STS eli Suomen Teknillinen Seura sai uuden nimen: TEK, Tekniikan Akateemiset. TEKin osastopäällikkö Sirkka Pöyry oli keskeinen Napoliin tukija. Asiantuntijoiden verkottumista parantamaan kehitettiin foorumia, jossa voisi solmia kontakteja ja vaihtaa ammatillisia ajatuksia. Napoli osallistui TEKin kautta myös naisasiantuntijoiden rekisterin kokoamiseen. Rekisterin tarkoituksena oli edistää naisten osallistumista erilaisiin komiteoihin, lautakuntiin, toimikuntiin ja ylipäänsä yhteiskunnalliseen suunnitteluun ja päätöksentekoon. TEKin 100-vuotisjuhlavuonna 1996 Napoli oli mukana järjestämässä seminaaria ”Naiset, tekniikka ja talous – naisten muuttuva rooli työelämässä”. Projekteihin haettiin taloudellista tukea myös TEKiltä. Kaikki hankkeet eivät sitä valitettavasti saaneet.

Napoli jatkoi verkottumista myös muiden naisyhdistysten kanssa. Aiemmin oli sovittu Naisekonomien ja Naisjuristien kanssa mahdollisuudesta osallistua kaikkien kolmen järjestön tapahtumiin.

Vuonna 1996 Napoli liittyi Naisjärjestöjen keskusliittoon. TEKin puitteissa Napoli sopi Insinöörien rouvat ry:n kanssa yhteistyöstä, joka mahdollisti yhdistysten jäsenten osallistumisen molempien järjestämiin tilaisuuksiin. Napolissa käytiin myös humoristista keskustelua siitä, pitäisikö jäsenten liittyä myös Insinöörien rouviin, olihan moni napolilainen itsekkin insinöörin rouva. Napoli teki yhteistyötä myös toisen TEKin yhdistyksen, KESSUn, kanssa yhteisten tilaisuuksien muodossa. KESSU (Organisaation kehittäjät ja suunnittelijat) jakoi Napolin kanssa samoja toimihenkilöitä ja yhteisiä kiinnostuksen kohteita osaamisen kehittämiseksi.

Napolille oli tehty ensimmäinen oma logo 1980-luvun lopussa. Logoa ei kuitenkaan käytetty enää 90-luvun jäsenkirjeissä, vaan kirjeessä oli TEKin logo. Vuonna 1996 kirjeisiin ilmestyi uusi logo, jonka laati Tuula Pihlajamaa.

Napolin logo 1990-luvulta. Tekijä Tuula Pihlajamaa.

Vuosikymmenen viestintäteknologian huikea kehitys näkyi myös Napolin toiminnassa. Vuonna 1993 otettiin käyttöön sähköinen jäsenrekisteri. Napolin omat nettisivut avattiin vuonna 1996. Jäsenviestinnässä alettiin käyttää sähköpostia. Myös perinteisiä kirjeitä tarvittiin toistaiseksi, koska kaikilla ei vielä ollut käytössään omaa sähköpostia eikä työpaikan sähköpostia saanut kaikilla työpaikoilla käyttää yksityisasioihin. Kirjepostista luovuttiin kokonaan vasta 2000-luvun puolella. Keskinäisessä kommunikaatiossa

alettiin käyttää tekstiviestejä, kun kännykän yleistyivät. Älypuhelin myötä myös sähköpostit tulivat käden ulottuville milloin ja missä vain.

Tuohon aikaan ei mietitty tietosuoja-asioita. Jäsenkirjeen mukana vuonna 1994 jaettiin lista kaikista niistä jäsenistä, jotka eivät olleet maksaneet jäsenmaksuaan. Voimakasta motivointia!

Vuosikymmenen lopulla jäsenistön aktiivisuus oli matalimmillaan. Vuoden 1999 toiminta-avustusanomuksessa jopa TEKille tunnustettiin, että edellisenä vuonna toiminta ei ollut niin aktiivista kuin edeltävinä vuosina ja jäsenistön osallistumisaktiivisuus oli melko vähäistä. Tapahtumia järjestettiin vain kolme. Jäsenistön toiveiden mukaisesti tulevaa toimintaa päätettiin suunnata entistä enemmän ammatillisia valmiuksia kehittäväksi. Napolin 20-vuotisjuhlaakin oli mietitty, mutta juhla päätettiin jättää väliin, koska se ei herättänyt suurta intoa jäsenissä. Yhtenä syynä tähän saattoi olla vuodenvaiheen normaalista poikkeava juhlinta – oltiinhan siirtymässä uudelle vuosituhannelle.

1990-luvun puheenjohtajia olivat Minna Forssén 1990–91, Tuija Pitkänen 1993, Minna Takala 1994, Helinä Kontro 1995, Tuula Pihlajamaa 1996–98 ja Pia Timonen (nyk. Perälä) 1999.

2000-LUKU – RUUHKAVUOSIEN PAINEISSA

Vuosikymmen vaihtui ennenkokemattomin ja ikimuistoisin juhlamenoin, siirryttiinhän uudelle vuosituhannelle. Hyppäyksestä huolimatta elämä jatkui – milleniumbugi ei tuhonnutkaan maailmaa. Vuosituhannen vaihtuminen oli aiheuttanut globaalin huolen siitä, että päivämääräongelma kaataa kaiken tietotekniikan. Moni napolilainenkin oli työpaikallaan tehnyt töitä Y2K-projektissa, joissa tietojärjestelmät päivitettiin toimimaan myös kakkosella alkavilla vuosiluvuilla. 2000-luku oli talouden ja työelämän kulta-aikaa aina 2008 alkaneeseen finanssikriisiin asti.

Napoliin toiminta jatkui pääosin entiseen tapaan mutta pienemmällä volyyymillä. Vuosittainen jäsenmäärä vaihteli sadan molemmin

puolin; enimmillään se oli 138, vähimmillään 75. Jäsenluetteloa siivottiin pariin otteeseen ”kuolleista sieluista”, minkä seurauksena jäsenmäärä laski hetkeksi. Jäsenhankintakampanjat tuottivat aina kuitenkin uusia jäseniä.

Jäsenistön toiveiden kartoittamiseksi tehtiin syksyllä 2005 jäsenkysely. Tähän kannusti konkreettisesti se, että jäsenmäärä oli pudonnut 75 henkeen. Kyselyyn saatiin 42 vastausta. Puolet vastaajista oli 30–39-vuotiaita, kolmannes 40–49-vuotiaita, ja opiskelijoita oli noin 5 prosenttia.

Kyselyvastausten mukaan jäseniä kiinnostivat työssä tarvittavat taidot, kuten esiintymistaito, työpukeutuminen ja työnhakuun liittyvät psykologiset testit. Myös yritysvierailut ja menestyneiden kollegojen esitykset koettiin kiinnostaviksi. Lisäksi vastaajat odottivat jäsenyydeltä hauskoja tapahtumia ja yhdessäoloa sekä verkostoitumista toisten ”dippainssileidien” kanssa – tiedon ja kokemuksen vaihtoa eri sukupolvien välillä. Miesvaltaisella alalla kaivattiin naisten yhteisiä sparraustilaisuuksia.

Moni historiikkia varten haastelluista 2000-luvun napolilaisista kertoi liittyneensä Napoliin samoihin aikoihin valmistumisen kanssa. Edelleen Napolin tärkeä anti oli se, että siellä kohtasi kaltaisiaan ja samanhenkisiä.

Napolilaisten kanssa saattoi myös vaihtaa kokemuksia työpaikan tukalista tilanteista. Vaikka opiskeluaikana tottui ronskiin huumoriin, varsinainen koetinkivi saattoikin tulla valmistumisen jälkeen työpaikalla. Oli vähättelyä, työttömyyttä, monimielistä huumoria ja peittelemättömiä tyttökalentereita. Näistä teemoista ja tilanteista ei kannattanut nostaa meteliä, koska se olisi luultavasti pahentanut tilannetta.

Myös perheellistyminen saattoi olla miesvaltaisella työpaikalla vaikea asia. Esimies saattoi suhtautua naisinsinöörin raskauteen

jopa avoimen kielteisesti ja tuoda esiin, miten hankalaa se oli työnantajalle. Asiasta ei voinut tehdä mitään numeroa, siitä olisi menettänyt maineensa.

Napoli ei ollut enää ainoa naispolyteekkareiden yhdistys. Turkuun ja Tampereelle perustettiin sisarjärjestöt: AboaTEK vuonna 2000 ja TEKNA vuonna 2009. Näiden kanssa järjestettiin yhteisiä tilaisuuksia.

Napolin edustajat tekivät ikimuistaisen matkan Tampereelle TEKNAn juhliin vuonna 2009. Paluumatkalla junan ravintolavaunussa laulettiin Tulipunaruusuja *Kumman kaa* -TV-sarjan näyttelijän Minna Koskelan kanssa. Tämä mainittiin yhtenä vuosikymmenen hauskeimmista muistoista. Napolilaisilla on kyky tarttua hetkeen – ehkä myös kaataa tuoppiin sitä punkkua.

Kerhojen joukkoon liittyi uusi tulokas, kun Teekkaritytöt-yhdistys perustettiin uudelleen vuonna 2002. Napoli oli muuttunut pääosin valmistuneiden naispolyteekkareiden yhdistykseksi eikä juurikaan toiminut Otaniemessä. Otaniemen teekkaritytöt tarvitsivat jälleen omaa yhteisöllisyyttään tukevaa yhdistystä. Aktiivisesti liikkeelle päässyt uusi Teekkaritytöt-yhdistys teetti Liisa-Maria Nitovuorella tutkimuksen Teknillisen korkeakoulun tyttökulttuurista sekä vähemmistösukupuolena teknillis-tieteellisellä alalla olevien naisten yhteisöllisyydestä ja identiteetistä niin menneisyydessä kuin nykypäivänä. Tutkimus julkaistiin vuonna 2003 otsikolla Rakkaat teekkarisiskot. Vuonna 2018 Teekkaritytöt liittyi osaksi Women of Aaltoa ja lakkasi olemasta oma yhdistyksensä. Women of Aaltoon kuului naisopiskelijoita Aalto-yliopiston kaikista kouluista.

Napoli piti yhteyttä jäsenistöönsä pääasiassa sähköpostilla, mutta jäsenmaksupaperit kulkivat vielä muutaman vuoden kirjeinä.

Viimeiset paperikirjeet lähetettiin vuonna 2009. Tietoa jaettiin myös yhdistyksen nettisivuilla. Historiankirjoituksen kannalta digitalisaatiosta oli myös harmia, sillä noita sivuja ei enää pysty tarkastelemaan – toisin kuin edellisten vuosikymmenien paperisia arkistoja.

TEKin toiminta-avustukset ja niihin liittyvät toimintasuunnitelmat ja -kertomukset tehtiin vielä vuonna 2003 paperilomakkeilla. TEKin hoitaman jäsenrekisterin ajan tasalla pitäminen vaati myös käsityötä. Osoitetarrat piti printata, ja postitus hoidettiin hallituksen talkootyönä.

Yhdistys järjesti vuosittain neljästä kahdeksaan tapahtumaa. Tilaisuuksien järjestämisessä hyödynnettiin paljon omia ja jäsenten kontakteja. Oli yritysvierailuja, urheilutapahtumia, kulttuuria, saunailtoja ja kiinnostavia esitelmiä. Tilaisuuksien osallistujamäärät olivat kautta koko vuosikymmen pieniä; paikalle tuli usein alle 10 henkeä. Eräs vuosikymmenen puheenjohtajista luonnehti, että jäsenissä oli pieni aktiivinen joukko ja paljon passiivia jäseniä. Ajoittain tilaisuuksia jouduttiin myös perumaan pienen osallistujamäärän vuoksi. Syntyi kiusallisia tilanteita, kun osa ilmoittautuneista ei tullut paikalle. Ohareita osattiin tehdä tuolloinkin.

Napolilaiset vierailivat muun muassa Hasan & Partnersilla, Työturvallisuuskeskuksessa, Viikinmäen puhdistamossa, Kalevala Korussa, Mikroelektroniikkakeskuksessa, M-Realin Kirkniemen tehtailla, Lumenella, Valiolla, Iittalan Arabian-tehtailla, Ilmatieteen laitoksella, metrovarikolla, Helsingin Energialla ja kasvitieteellisessä puutarhassa.

Tuon ajan hallituksen jäsen muistelee, että vuosituhannen vaihteessa monet naistekkarit ja -diplomi-insinöörit välttelivät perinteisiin naisille koettuihin teemoihin liittyviä keskusteluja ja

Metroa ohjaamassa Mervi Vatanen (2007). Kuva Mervi Vatanen.

yrityskäyntejä. Yhä oli painetta olla "hyvä jätkä". Työelämässä saattoi pahimmillaan mennä uskottavuus. Napoli toimi tässä suunnannäyttäjänä järjestämällä tilaisuuden kosmetiikkayritys Camilla Aho Oy:hyn, jossa kuultiin myös naisyrittäjiystarina.

Napoli järjesti kuitenkin myös "naisellisiin" teemoihin, kuten muotiin, liittyviä tapahtumia. Jäsenet pääsivät kuulemaan työpukeutumisesta. Moni koki haasteena sen, miten pitäisi pukeutua, jotta olisi tyylikäs mutta samalla "hyvä jätkä".

Useat jäsenemme muistelivat haastatteluissa vuoden 2002 retkeä Viikinmäen vedenpuhdistamolle. Siellä opittiin esimerkiksi, ettei pönttöön sovi heittää vanupuikkoja. Riemullisia muistoja luonnollisesti syntyi myös naurujoogasta vuonna 2008. Vuonna 2007 päästiin ajamaan metroa Roihupellon varikkoraiteilla. "Kehuskelen vieläkin, että minä tyttö se olen ajanut myös metroa!" kertoo eräs metroretken osallistujista.

Esitelmätilaisuuksien aiheet olivat vuosikymmen hengen mukaisia: työn uudet haasteet, osaamisvaatimukset hajautetussa organisaatiossa, oman osaamisen markkinointi, naisjohtajuus, naisyrittäjyys, ulkomaankomennukset, kansainvälinen bisnesetiketti, vaikuttava olemus, tietotyö ja jaksaminen, hyvä työelämä sekä terveellinen ravinto. Vuosikymmenen lopussa talouskriisin alkaessa kaivattiin tietoa tulopolitiikasta, työehdoista ja yt-neuvotteluista.

Eniten osallistujia nollarilla keräsivät Kalevala Korun tehtaat, Ateneum sekä viini- ja ruokaillat.

Yhteiskunnalliset asiat ja tasa-arvokysymykset eivät olleet Napolissa aktiivisesti esillä. Työllisyys- ja palkkatilastot toki kiinnostivat. Tasa-arvoasiat koettiin liian julistuksellisina. Niiden uskottiin myös rajaavan ihmisiä pois Napolin toiminnasta, sillä Napoli ei halunnut profiloitua ”telaketjufeministien” kerhoksi. Tasa-arvo ei ollut 2000-luvun alussa muutenkaan erityisesti esillä yhteiskunnallisessa keskustelussa, vaan sen sijaan puhuttiin yhdenvertaisuudesta.

Vuosikymmen loppupuolella maan talouden laskusuhdanne näkyi Napolissakin toiminnan vähäisyytenä. Uskoa parempaan tulevaisuuteen kuitenkin riitti, sillä vuoden 2009 lopussa alettiin suunnitella Napolin 30-vuotisjuhlia.

Vuosikymmenen puheenjohtajina toimivat Pia Perälä 2000–2004, Tuula Sivonen 2005, Tiina-Mari Monni 2006–2007 ja Riikka Holopainen 2008–2009.

2010-LUKU – KASVUN JA UUDISTUMISEN VUOSIKYMMEN

Napolissa uusi vuosikymmenen käynnistettiin jälleen juhlimalla. Yhdistyksen 30-vuotisjuhlaa vietettiin 17.4.2010 ravintola Tekniskassa. Paikalla olleet 30 juhlijaa nauttivat hyvästä ruuasta ja juomasta sekä toistensa seurasta. Lisäksi laulettiin teekkarilauluja sydämen kyllyydestä.

Juhlapuheen piti Napolin puheenjohtaja Riikka Holopainen. Hän kiteytti, kuinka Napolin tapahtumien avulla kehitetään jäsenistön ammatillisia valmiuksia sekä tuetaan jäsenistöä jaksamaan paremmin yhä kiivastahtisemmassa työelämässä. Napolin toiminta on aina perustunut hallituksen ja rivijäsenten talkootoimintaan, jolloin kurseja ja muuta toimintaa on voitu tarjota kohtuuhintaan.

Riikka pohdiskeli puheessaan myös naisten rooleja teknisellä alalla. Tekniikan naisten suhtautuminen omaan naisellisuuteensa saattaa olla ristiriitaista. Joutuuko tekniikan naisopiskelija valitsemaan naisellisen identiteetin ja ammatti-identiteetin välillä, ne kun ovat perinteisesti sulkeneet toisensa pois? Naisen on kuitenkin voitava pärjätä työelämässä naisena, alalla kuin alalla. Pienet erot yksilöiden välillä, olivatpa he naisia tai miehiä, ovat tiimityössä rikkaus.

Tervetuloa
Naispolyteekkarikerho Napolin
30-vuotisjuhlaan
La 17.4.2010 klo 18
Ravintola Tekniskan Salit, Eerikinkatu 2

Illallinen
Teekkarihenkistä ohjelmaa

Illalliskortti 30€

Ilmoittautumiset 8.4. mennessä
tiinamari.monni@gmail.com

Arkipuku

*Kutsukortti Napolin
30-vuotisjuhliin.*

Uuden vuosikymmen alussa yhdistyksellä oli vajaa 100 jäsentä ja vuosittain muutama tapahtuma. Yhdistyksen uskottiin kuitenkin kiinnostavan isompaakin joukkoa naispolyteekkareita. Hallitus käynnisti vuonna 2010 TEKin tuella onnistuneen jäsenhankintakampanjan, joka uusittiin useamman kerran seuraavien vuosien aikana. Kun jäseniä oli saatu enemmän, tarvittiin enemmän tapahtumia. Myös sääntöjä ja toimintatapoja kehitettiin. Vuosikymmen olikin melkoinen kasvun ja uudistumisen vuosikymmen.

Napoliin oli saatu uusia näkökulmia myös Turusta. Hallituksen puheenjohtaja 2011–2016 Sirpa Kallio muistelee, miten oli vuonna 2006 saanut uuden työpaikan pääkaupunkiseudulta. Koti oli kuitenkin Turussa. Yksinäiset arki-illat Helsingissä tarjosivat mahdollisuuden käyttää aikaa Napoliin. Turussa hän oli ollut AboaTEKin jäsen, ja sikäläiset kaverit kannustivat häntä liittymään Napoliin. Näin tietoa siirtyisi Helsingistä Turkuun ja päinvastoin. AboaTEK oli tuohon aikaan varsin aktiivinen yhdistys, ja sillä oli ajoittain jopa enemmän jäseniä kuin Napolilla.

Naispolyteekkarit Napoli

Hyvä tekkiläinen,

Vuonna 1980 perustettu Naispolyteekkari (Napoli) on yksi TEKin aktiivisimmista kerhoista. Sen tarkoituksena on koota yhteen tekniikan alalla toimivia akateemisia naisia. Jäseniä Napoliissa on tällä hetkellä jo noin 500. Kutsumme nyt myös uusia jäseniä mukaan toimintaamme!

Vierailuja, kulttuuria, liikuntaa ja verkostoja

Napoli järjestää jäsenilleen kiinnostavia yntysvierailuja, urailaisuuksia, apakohtaisia kulttuurintouja, monipuolista liikuntaa ja muuta yhdessäolaa. Tilaisuuksia järjestetään paitsin paikkakuntaseudulla. Toimintaan osallistuminen tarjoaa mahdollisuuden verkostoitua, vaihtaa ajatuksia ja saada vertaisutuka muilta tekniikan alalla työskenteleviltä naisilta. Napoliilla on myös oma mentorointiohjelma.

1. vaihtoehtoinen: Naispolyteekkari on tekniikan alalla toimiva naisjärjestö, joka tarjoaa jäsenilleen...

Jäsenhankintakirje vuoden 2017 kampanjasta. Kuva Outi Teräksen arkistosta.

Tammikuun 2017 jäsenhankintakampanjassa tehtiin ennätys. TEKin viestinnän kanssa toteutetun kampanjan tuloksena uusia jäseniä saatiin 180. Kampanjassa lähetettiin kohdennettu viesti tietyille postinumeroalueille TEKin naispuolisille vuosi- ja opiskelijajäsenille. Näillä tiedoilla tavoitettiin 6 500 naista. Heti kampanjan jälkeen Napoliin liittyi 150 uutta jäsentä ja Facebook-ryhmä kasvoi 300:lla. Vuonna 2017 jäseniä oli lähes 700. Valitettavasti vuonna 2018 voimaan tulleen GDPR-tietosuojalainsäädännön myötä kohdennettu postitus ei enää seuraavina vuosina onnistunut. Siitäpä sai hallitus muutaman harmaan hiuksen.

Moni uusi jäsen oli tullut mukaan ystävien suosituksesta. Lisäksi jokunen Napolin ekskursiokohteiden emännistä innostui yhdistyksestämme ja liittyi jäseneksi.

Eräs napolilainen muistelee, kuinka hänen hyvä ystävänsä teekkariajoilta kertoi liittyneensä Napoliin, joka järjestää jatkuvasti mahtavia tapahtumia. Muistelija otti neuvosta vaarin ja liittyi itsekin. Hän sai ilokseen huomata, että kaikki ystävän mainospuheet olivat täyttä totta! Hän pääsi mukaan lukuisiin tapahtumiin, joihin ei olisi ilman Napoliä tullut osallistuneeksi.

Jäseniä toki myös erosi. Syinä saattoi olla muutto toiselle paikkakunnalle tai ulkomaille. Jotkut totesivat, että ruuhkavuosina oli turhauttavaa maksaa jäsenmaksua, jos ei koskaan ehtinyt tapahtumiin. Jäsenmaksun maksamatta jättäminen oli yhdistykselle hallinnollisesti haastava tilanne. Näitä niin kutsuttuja kuolleita sieluja syntyi vuosittain.

Jäsenmäärän kasvun myötä piti lisätä tapahtumia, jotta kaikilla halukkailla olisi mahdollisuus osallistua. Kaikenlaisiin tapahtumiin riitti tulijoita, ja jäseniltä tuli runsaasti vinkkejä erilaisista kiinnostavista ja ajankohtaisista aiheista. Kiinnostavimmista tapahtumista alettiin järjestää uusintoja. Suuren jäsenmäärän myötä oli myös mahdollista järjestää tilausnäytöksiä teattereihin.

Yrityksissä oli myös kiinnostusta ottaa napolilaisia vierailulle. Yrityskohteet kiinnostivat jäseniä joko työnantajana tai asiakkaana. Aiemmin yritysvierailuja tehtiin ensisijaisesti tekniikan alan yrityksiin, mutta myös muut firmat alkoivat kiinnostaa. Nousevia kiinnostuksen kohteita olivat ympäristöasiat sekä työturvallisuus ja -hyvinvointi. Yrityksistä kiinnostivat erityisesti edelläkävijäyritykset sekä julkisuudessa esillä olleet yritykset.

Tapahtumia järjestettiin moninkertainen määrä edellisiin vuosiin verrattuna. Napoli järjesti 2010-luvulla jäsenilleen yhteensä noin 500 tapahtumaa, kun kullakin edellisellä vuosikymmenellä tapahtumia oli ollut noin 60 kappaletta. Vuosikymmenen alussa tapahtumia oli vuosittain parikymmentä. Yli 50 vuosittaiseen tapahtumaan päästiin vuonna 2015. Huippuvuonna 2018 tapahtumia oli peräti 79.

Suomen tuon ajan alavireinen taloudellinen tilanne ei erityisemmin näkynyt yhdistyksen toiminnassa. Ajoittain hallitus oli huolissaan, ottavatko yritykset vastaan vierailijoita lama-aikana. Huoli osoittautui aiheettomaksi. Oli myös aiempaa yleisempää, että jäsenet vaihtoivat työpaikkaa.

Yksittäisten tapahtumien lisäksi organisoitiin myös verkostoitumislounaita ja mentorointia. Lounaiden yksi tarkoitus oli auttaa työnhaussa. Eräs tuon ajan hallituksen jäsen muisteli haastattelussa, kuinka harvinaisen moni napolilainen oli työnhaussa. Myös hallituksessa oli kaksi työtöntä työnhakijaa, joilla oli innostusta ja aikaa järjestää lounaita. Osallistujia lounailla oli tyypillisesti puolenkymmentä.

Verkottumisesta koitui etuja joskus jopa yllättävän nopeasti. Puheenjohtajanakin toiminut Outi Teräs kertoi liittyneensä Napoliin keväällä 2013, kun oli juuri muuttanut ulkomailta takaisin Suomeen. Hän oli työnhaussa eikä tuntenut pääkaupunkiseudulta ketään. Heti ensimmäisestä Napolin tapahtumasta löytyi sekä piilotyöpaikka että suosittelija. Hän kertoi huomanneensa vieruskaverin kalenterin kannesta tutun firman nimen. ”Hei, oletko sä töissä tuolla – ja ei teillä sattuisi olemaan tarvetta tuotekehityspäällikölle?” Kuukautta myöhemmin hän aloitti työt.

Mentorointi kiinnosti monia 2010-luvulla. Myös TEK kampanjoi asiasta. Vuonna 2013 käynnistettiin suunnitelmallinen mentorointihanke, joka jatkui myös tulevina vuosina. Mentorointia mainostettiin jäsenille eri kanavilla. Vuosittain syntyi muutamia mentori–aktori-pareja. Eniten innostusta oli vuonna 2016, jolloin aloitti kuusi uutta mentori–aktori-paria. Vuonna 2018 vain yksi jäsen etsi mentoria, ja hänelle löytyikin niitä useampia.

Vuosikymmenen tavoite lisätä tapahtumia näkyi myös siinä, että vuosijuhlia alettiin järjestää tiheämmin. Yhdistyksen 35-vuotista taivalta juhlittiin vuonna 2015 ravintola Sik Sakissa. Juhlaan osallistui 56 upeaa napolitarta.

Toimintatapoja kehitettiin sääntöuudistuksilla ja ottamalla käyttöön uusinta tekniikkaa. Napolin sääntöihin tehtiin päivityksiä. Vuonna 2012 otettiin käyttöön sakkomaksu, jos jäsen ei ilmestynyt tilaisuuteen, johon oli ilmoittautunut, sillä yhä suuremmasta no-show-ilmiöstä oli alkanut koitua ongelmia. Uusi käytäntö selkeytti pelisääntöjä.

Tietotekniikan käyttöä jäsenpalveluissa tehostettiin kehittämällä jäsenmaksuprosesseja ja tapahtumailmoittautumisia. Tämän tuloksena vapautui aikaa varsinaisen toiminnan suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Pitkäaikainen rahastonhoitaja Mervi Vatanen muistelee, kuinka jäsenrekisteriä pidettiin tuolloin Excelissä. Ensin rahastonhoitaja ylläpiti sitä muiden tehtävien ohella, mutta jäsenmäärän kasvaessa nimitettiin hallitukseen erikseen ”jäsenrekisterinhoitaja”. Niinpä he lähettelivät aina päivitetyn jäsenrekisterin toisilleen. Ei ehkä vastaisi nykyajan tietoturvaa, kommentoi hän vakavana.

Napolissa alettiin hyödyntää enemmän tietotekniikkaa myös jäsenviestinnässä. Napolin tapahtumista ja ajankohtaisista asioista tiedotettiin jäsenistön sähköpostilistalla, nettisivuilla ja sosiaalisessa

mediassa. TEKin avustuksella uudistettiin kotisivuja useampaankin kertaan. Ne mahdollistivat tehokkaan jäsen- ja tapahtumamäärän hallinnan.

Napolin Facebook-ryhmä oli perustettu maaliskuussa 2009. Vuosikymmen loppupuolella aktivoiduttiin myös LinkedInissä ja Instagramissa.

Napolin Facebook-ryhmän jäsenmäärä kasvoi vuoden 2016 aikana noin 200 jäsenestä melkein 300 jäseneseen, ja myös LinkedIn-ryhmän käyttö oli aiempaa aktiivisempaa. Vuonna 2017 Facebook-ryhmä kasvoi lähes 600 henkeen. Erityisesti viestittiin tulevista tapahtumista ja postailtiin kuvia jo järjestetyistä. Facebook-ryhmän jäsenistä osa ei ollut yhdistyksen varsinaisia jäseniä, vaan väkeä, joka seurasi yhdistyksen mainoksia ja liittyi jäseneksi sitten, jos jotain kivaa tuli kohdalle. Uutena kanavana Napolin tapahtumista jaettiin kuvia myös Instagramiin tagilla #naispolyteekkarit.

Napolin hallitus selvitti jäsenten mielipiteitä yhdistyksen toiminnasta vuosina 2012 ja 2017. Vuoden 2012 kysely luotasi jäsenten yleisiä toiveita. Vuoden 2017 kyselyssä selviteltiin ensisijaisesti jäsenistön ajatuksia siitä, miten Napoli voisi paremmin palvella työnhaussa. Tuohon aikaan Suomen taloustilanne oli heikkenemässä ja yrityksissä reagoitiin yhteistoimintaneuvotteluilla.

Jäsenkyselyyn 2012 vastasi noin puolet Napolin jäsenistä. Jäsenkyselyiden avulla saatiin myös taustatietoa jäsenistä. Näitä tietoja ei ole kerätty muilla tavoilla. Taustatiedoista ilmeni, että jäsenistö edusti hyvin kohderyhmää eli kaikkia naispolyteekkareita. Jäsenistössä oli kaiken ikäisiä, pääosin Otaniemestä valmistuneita, erilaisista työpaikoista ja monenlaisista työtehtävistä.

Jäsenet toivoivat yritysvierailuita ja ammatillisesti hyödyllistä toimintaa, verkottumista, liikuntaa, kulttuuria ja mentorointia.

Vuoden 2017 työnhakuaiheisen jäsenkyselyn vastaajista 13 prosenttia oli työttömänä ja puolet etsi uutta työpaikkaa. Vastaajat toivoivat työpaikkavinkkejä ja työllistymisaiheisia postauksia nimenomaan Napolin LinkedIn-ryhmään. Tämä muutos lisäsi aktiivisuutta myös LinkedInissä, jossa Napolin ryhmällä oli jo yli 300 jäsentä. Lisäksi toivottiin rekrytointiammattilaisten vinkki-iltoja, työnantajatapaamisia toimialoittain, verkostoitumistapaamisia ja LinkedIn-työpajoja. Osaan näistä tarpeista löytyy vastauksia myös TEKistä.

Vuosikymmenellä syntyi valtavasti ihania muistoja. Vuosittain vierailtiin kiinnostavissa yrityksissä, tutustuttiin uusiin harrastuksiin, nautittiin kulttuurista eri muodoissa ja kuultiin asiantuntijaesityksiä. Ideoita tuottivat niin jäsenet kuin hallitus. Toteuttajina olivat pääasiassa hallituksen jäsenet.

Jokaiselle löytyi omat suosikkitapahtumat. Esimerkiksi eräs jäsen muistelee näin: ”Parhaimmat tapahtumat ovat olleet yritysvierailut, majakkavierailut, saunomisretki Helsingin saunasaareen, vierailu Fazerin makeistehtaalte, vierailu metrotyömaalla ja seinäkiipeilykokeilu.”

Luovuuskin kukoisti. Huikea oivallus oli järjestää Napolin oma ratikka-ajelu tilausratikalla 2017. Ajeluun osallistui 60 matkustajaa. Samalla kuultiin Helsingin historiasta stadin slangilla. Kokemus saattoi olla vuoden hauskin.

Ulkoilu ja harrastetapahtumiin osallistui yleensä vain muutama henkilö, kun taas yritysvierailut, teatteri- ja oopperat sekä opastetut museokierrokset houkuttelivat suuremman osallistujajoukon.

Tilausajo ratikalla vuonna 2017. Kuva Outi Teräs.

Osa jäsenten tapahtumatoiveista vaikutti perustuvan hieman ylimitoitettuun uskoon oman ajankäytön hallinnasta. Turhan moneen hienoon tapahtumaan tuli kovin pieni määrä ilmoittautumisia. Harmillisia olivat myös viime hetken peruutukset ja oharit. Napolin hallitusporukka oppikin käyttämään myös omaa harkintaansa siinä, mitä toiveita ryhdytään toteuttamaan.

Vapaa-ajan tapahtumia oli lukumääräisesti eniten. Napolilaiset kävivät teattereissa, oopperassa, museoissa ja näyttelyissä. Samaan esitykseen saatettiin järjestää useampia ajankohtia, jotta mahdollisimman moni pääsisi mukaan. Parhaimmillaan yksittäisessä kohteessa kävi yli 100 napolilaista neljässä eri ryhmässä. Harrastus- ja kulttuuritapahtumiin oli usein mahdollista osallistua perheenjäsenen tai vastaavan kanssa. Tämä oli monelle jäsenelle tärkeää. Vuonna 2018 avecillisia tapahtumia oli jopa 21.

Wappu 2013 Ulliksella. Kuva Mervi Vatanen.

Napolin 2010-luvun suurimpia osallistujamääriä keräsivät Lumikuningatar-baletti, Oopperan kummitus -musikaali, Ryhmäteatterin Lähes onnekas mies -näytelmä ja Kaupunginteatterin Toimitusjohtaja-näytelmä.

Muutamana vuonna Napolilla oli vappupäivän tapaaminen Ulliksella. Tapahtuman suosio oli periaatteessa suuri, mutta paikalle saapui vuosi vuodelta piskuisempi joukko. Tarjoilujen määrää oli hankala ennakoida – tuttu tilanne kaikille emännille.

Liikunta- ja luontoharrastukset olivat myös toivottuja ja suosittuja. Näissä osallistujamäärä oli usein rajallinen. Linturetkiä tehtiin lähes joka vuosi, parhaimpina useita. Uusia harrastauksia oli kiva kokeilla: ammuntaa, maalausta, joogaa, suunnistusta, pajunpunontaa, pitsinnypläystä ja hiilellä piirtämistä. Moni muistelee vieläkin viikonloppuretkä Utölle.

Monelle jäsenelle yrityskäynnit olivat erityisen arvokkaita. Pääsihän niiden kautta tutustumaan sellaisiin yrityksiin ja tehtaisiin, joihin ei muutoin pääsisi. Jäsenet ovat itse myös olleet oppaana

Isonkarin majakka vuonna 2018. Kuva Sirpa Kallio.

Retki Seilin saareen vuonna 2019. Kuva Sirpa Kallio.

Altia vuonna 2019. Kuva Mervi Vatanen.

*Excu-tunnelmia Lohjan luolastossa vuonna 2018.
Kuva Rosemarie Ruottu.*

monessa yrityksessä ja organisaatiossa ja auttaneet myös suhteillaan pääsyä kiinnostaviin kohteisiin.

Yritysmailmassa oli 2010-luvulla tapahtunut paljon isoja muutoksia. Iso osa Nokiasta myytiin vuonna 2013 Microsoftille, minkä jälkeen alan työpaikkojen määrä väheni. Toisaalta syntyi uusia ja kiinnostavia yrityksiä muun muassa peliteollisuuteen.

Vuoden 2012 jäsenkyselyssä eräskin vastaaja kertoi yritysvierailujen olleen alkuperäinen motiivi liittyä Napoliin. Kiinnosti muukin toiminta; erityisen onnistuneina tapahtumina hän mainitsee puheopiston esityksen ja pukeutumisneuvontaluennon.

Vuosikymmenen alussa yrityskäyntejä oli vuosittain muutama, mutta tapahtumamäärien kasvaessa vuosittain tutustuttiin jopa 18 yritykseen. Pääosin kohteet olivat pääkaupunkiseudulla. Vuonna 2017 kokeiltiin lähteä koko päivän retkille pääkaupunkiseudun ulkopuolelle. Retkeen mahtui kolmekin yritystä samalta alueelta. Kohteita oli Porvoossa, Lahdessa, Hangossa ja Pohjanmaalla.

Yritysvierailuista suurimpia osallistujamääriä keräsivät Pauligin paahtimo, Koneen hissitehdas, Fazer, Finngrid, Valio, UPM, Neste ja St1 Deep Heat.

Asiantuntijaluentoja järjestettiin jäsenten tarpeisiin. Aiheina olivat muun muassa coaching, urasuunnittelu, vertaistuki, mentorointi, ajanhallinta, esiintymisvalmennus, sujuva työ, naisjohtajuus, itsepuolustus ja pukeutumisneuvonta.

Napoli onnistui samaan arvostettuja puhujia tilaisuuksiinsa, jopa ilman korvausta. Vuonna 2017 järjestettyihin Naisjohtajaurailtoihin tulivat puhumaan tuon ajan nimekkäät menestyjänaiset: European Women on Boardsin varapuheenjohtaja Iris Karjula, Suomen toimitusjohtaja Nina Kopola ja Pauligin toimitusjohtaja Jaana Tuominen.

Itsepuolustuskurssin tunnelmia. Kuva Sirpa Kallio.

Tapahtumien järjestäminen teetti hallituksella paljon työtä. Osaaminen ja toimintaprosessit kehittyivät niin ryhmä- kuin henkilötasolla. Kommelluksiltakaan ei välttytty, koska kaikkeen ei voi varautua, edes naispolyteekkari.

Sirpa Kallio harmitteli järjestämäänsä shindo-opastusta. Liikkeet piti tehdä lattialla, ja opastaja meni itsekin lattialle näyttämään mallia. Koska kaikki olivat lattialla, ohjeet näki vain muutama opastajan lähellä makoillut. Shindoa ei sitten uusittu. Onneksi tapahtuma oli aika halpa ja osallistujille ilmainen, mutta moni harmitteli, että aika meni hukkaan.

Oppaat ovat yleensä olleet hyvin ajoissa paikalla, mutta ei niihinkään aina voi luottaa. Laila Pullisen veistospuistossa 2014

Bussirikko Ahvenanmaalla. Kuva Mervi Vatanen.

oppaamme (Lailan poika) ilmoitti olevansa pahasti myöhässä, mutta hoiti kuitenkin opastuksen ajoissa lähettämällä äitinsä meille oppaaksi. Tämä tietysti sopi meille paremmin kuin hyvin.

Järjestäjien ulottumattomissa olivat myös oikutelleet kulkuvälineet. Yksi lähes katastrofi kohtasi majakkaretkeä, kun retken oppaan auto oli hajonnut. Hän soitti Sirpalle epätoivoisena ja kyseli, miten pääsisi retken lähtöpaikalle Inkooseen. Sirpa sai onneksi retkelle osallistuvan hallituslaisen kiinni, ja tämä kävi noutamassa oppaan kyytiin. Mervi Vatanen kertoi, kuinka bussi hajosi Ahvenanmaan retkellä. Onneksi puolisen tunnin odottelun jälkeen tilalle saatiin isompi bussi. Retken aikataulu meni tietenkin puihin ja jokin keskiaikaisista kivistä piti jättää väliin.

Nämä harvinaiset kommellukset olivat kuitenkin kuin mausteita onnistuneella aterialla. On opettavaista huomata, että elämä jatkuu, vaikka yllätyksiä sattuu. Vuoden 2019 syksyllä meillä ei ollut aavistustakaan siitä, missä merkeissä aloitamme seuraavan vuosikymmenen.

2010-luvulla Napolin hallituksen puheenjohtajia olivat Riikka Holopainen 2010, Sirpa Kallio 2011–2016 ja Outi Teräs 2017–2019.

2020–2024 – KORONA-AIKA JA SEN JÄLKEEN

Uusi vuosikymmen oli jälleen tarkoitus käynnistää juhlimalla oikein kunnolla. Napolin 40-vuotisjuhlia oli valmisteltu pitkään. Rahastonhoitaja oli laittanut säästöjä yhdistyksen sukanvarteen jo vuosia, juhlatila oli varattu, historiikki tilattu ja mekotkin jo sovitettu.

Maailmalla oli vuoden 2019 lopulla alkanut levitä uusi huolestuttava koronavirustauti, COVID-19. Suomessa varmistui ensimmäinen tartunta vuoden 2020 tammikuussa, eikä kestänyt kauaa, kun tauti oli lähtenyt leviämään meilläkin. Opettelimme välttelemään lähikontakteja ja pesemään kätemme perusteellisesti. Riittävän saippua-altistuksen varmistamiseksi lauloimme samalla 20 sekunnin pituista laulua. Kaikesta huolimatta tartuntatilanne eteni. Maaliskuun puolivälissä maan hallitus päätti laajoista kokoontumisrajoituksista. Napolin juhlat jouduttiin perumaan.

*Huumori kukki sosiaalisessa mediassa
pandemia-aikana. Internet-meemi.*

Napolissa peruttiin kaikki suunnitellut tapahtumat. Toiminta ei kuitenkaan loppunut vaan siirtyi osittain verkkoon, osittain ulkoilmaan. Käytössä oli monia yhteydenpitovälineitä, ja viimeistään nyt opeteltiin Teamsin ja Zoomin käyttö. Somessa levisi hupivideoita etäpalavereista.

Tapahtumia alettiin järjestää verkossa etä tapahtumina tai ulkoilmassa niin, että riittävistä turvaväleistä saattoi pitää huolen. Olipa kyseessä yritysvierailu, asiantuntijaluento, museovierailu, teatteri, luontoretki tai liikunta, kaikki onnistui myös etänä. Niin mehiläistenhoitoon, pilatekseen kuin taiteeseenkin saattoi tutustua matkaamatta kotisohvalta mihinkään. Etänä toteutettu linturetki sai ennätysmäärän osallistujia, yli 50 bongaaaja.

Muutos ei erityisemmin muuttanut toiminnan sisältöjä. Keväällä tutustuttiin villiyrteihin ja pilatekseen – kotona istuen. Kesäkukkiin päästiin tutustumaan livenä, mutta koronarajoituksilla sävytettynä.

Napolittaret Didrichsenin taidemuseossa. Kuva Hanna Nikkilä.

Kaikilla piti olla maskit ja kertakäyttöhanskat. Saapuminen tapahtumaan oli porrastettu 30 minuutin välein, sillä vain muutama kerrallaan sai käydä kasvihuoneessa valitsemassa kukkasia. Kukat istutettiin ulkona tai sitten ne otettiin kotitehtäväksi.

Syksyllä vierailtiin Lohjansaaressa, Kirkkonummella ja Didrichsenin taidemuseossa. Etänä tutustuttiin myös Ateneumin näyttelyyn ja nähtiin teatteritalenne näytelmästä Hitler ja blondi. 83 napolilaista sai katselukoodin, jolla sai kahdeksi viikoksi oikeuden katsoa Seela Sellan mestarityötä Hitlerin roolissa.

Etäaika oli opettavaista myös vierailukohteille. Saamelaismuseo Siidassa opastajat siirtelivät pyörillä kulkevaa pöytää, jonka päällä

oli läppäri kameroineen. Saimme yhdessä kokea oppimisen ja onnistumisen iloa.

Napoli onnistui järjestämään ensimmäisen koronavuoden aikana peräti 29 tapahtumaa. Olosuhteet huomioon ottaen tämä oli paljon. Vuonna 2020 syntyi myös kaksi mentorointiparia. Erityistä jäsenhankintaa ei tehty, joten odotetusti jäsenmäärä laski hieman. Vuoden lopussa yhdistyksellä oli 662 jäsentä, joista 48 oli kannatusjäseniä.

Kokoontumisrajoitukset ja etätyösuositukset jatkuivat vuonna 2021. Napoli järjesti kuitenkin 44 tapahtumaa, joihin osallistui yhteensä 1 980 jäsentä.

Alkuvuoden koronarajoitteiden jatkuessa tapahtumia järjestettiin edelleen ulkona ja etänä. Kesätauolla oltiin neljä kuukautta. Syyspuolella päästiin jälleen kohtaamaan kasvokkain. Vaikka tapahtumia oli vähemmän kuin ennen koronaa, online-tapahtumien järjestäminen mahdollisti jopa huippuvuosia suuremman osallistujamäärän tapahtumissa.

Vuoden tapahtumista eniten osallistujia, 182 henkeä, kokosi kahteen kertaan järjestetty verkkoluento pörssiosakkeisiin sijoittamisesta. Hyvänä kakkosena tuli Päättäjänäisten neuvot -urailta, johon osallistui 109 jäsentä. Erityisesti kehuja sai Suurkirkossa esitetty Verdin suurteos Requiem, jonka esittivät Viva Vox ja Canzonetta Nova -kuorot. Napolin ja Viva Voxin jäsen Minna Djupsjöbacka junaili jäsenille liput. Yritysvierailut toteutuivat etäyhteyksillä. Vierailuja oli 8, muun muassa Ponsselle ja Olville. Osallistujia vierailuilla oli keskimäärin 50–100.

Syksyllä saatiin vihdoin järjestettyä Napolin 40-vuotisjuhlat – livenä! Vaikka 40-vuotisjuhlat pidettiin puolitoista vuotta suunniteltua

*Yhdistyksen 40-vuotisjuhlat. Puhetta pitämässä Outi Teräs.
Kuva Virpi Paavola.*

myöhemmin, hyvää kannatti odottaa. Rake-salissa pidettyihin juhliin osallistui peräti 79 henkeä. Juhlapuhujana oli Aalto-yliopiston digitalisaatiojohtaja Kati Hagros. Perustajajäsenet Aija Staffans ja Kirsti Miettinen esittelivät tuokiokuvia Napolin historiasta. Musiikkia tarjoili mahtava Discantus-kuoro. Myös ruoka oli oikein hyvää.

*Napolin uudet logot visuaalisen ilmeen uudistumisen myötä.
Logot suunnitteli Minna Koirikivi / Damdamdidi.*

Vuonna 2022 elämä alkoi normalisoitua. Vuoden alussa Napolin hallitus pohti strategiaa ja käynnisti useita uudistuksia. Ensinnäkin hallitus päätti rekisteröidä Naispolyteekkarit-yhdistyksen. Keskeisenä vauhdittajana oli muun muassa se, että yhdistyksen kasvettua oli kohdattu tarve hoitaa rahaliikennettä paremmin. Patentti- ja rekisterihallitukselle jätettiin rekisteröimishakemus 19.12.2022. Napolin sääntöjä päivitettiin vastaamaan rekisteröidyn yhdistyksen sääntövaatimuksia, ja samalla tehtiin muita tarpeelliseksi todettuja muutoksia sääntöihin. Koko prosessi oli melko työläs.

Myös jäsenmaksulaskutusprosessia kehitettiin. Vuonna 2023 Napolille perustettiin yritystili, ja Jäsenrekisterijärjestelmä yhdistettiin hakemaan viitemaksun tiedot pankkitililtä. Sen myötä jäsenmaksulaskujen seuranta hoitui automatisoidusti ja jäsenmaksujen tarkistaminen oli helpompaa. Läpi vuosikymmenten maksujen tarkistaminen on ollut rahastonhoitajien raskas taakka.

Kaikkien yhdistysten tärkein prosessi eli jäsenviestintä pääsi myös hallituksen projektisalkkuun. Tapahtumatarjonta oli jäsenten nähtävissä Napolin verkkosivujen tapahtumakalenterissa. Sen lisäksi jäsenten keskinäiselle viestinnälle tarvittiin suljettu kanava.

Vuonna 2023 toteutettiin verkkosivu-uudistus, jossa päivitettiin Napolin nettisivujen visuaalista ilmettä ja sisältöä. Uudet kirjautumista vaativat jäsensivut helpottivat jäsenten välistä kommunikointia ja verkostoitumista. Sivujen kautta oli myös mahdollista antaa palautetta tapahtumista. Jäsenviestintään käytettiin lisäksi sähköpostijakelua sekä Naispolyteekkareiden Facebook-ryhmää. Jäsenistö tottui nopeasti uusiin verkkosivuihin. Käyttökokemusten ja saatujen palautteiden myötä sivustoa kehitetään edelleen.

Tuiskula Farmi ▸

ma 4.8.2025 klo 18–19:30 Tuiskula Farmi

Siuntiossa Tuiskula Farmilla on uusi tapa kasvattaa laidunbroilereita. Kanat ja broilerit elävät toukokuun alusta lokakuun puoliväliin ulkona tuoreella niittyneurmella kuopsutellen ja ötököitä...

Verkottoitumistapaaminen ravintola Crussa ▸

ke 6.8.2025 klo 17:30–19:30 Ravintola Cru

Tule tapaamaan ja verkostoitumaan Napoliilaisten kanssa keskiviikkona 6.8. klo 17:30–19:30. Tällä kertaa paikkana on ravintola Cru Kauklahdessa (Kauppamäki 10, Espoo). Napoli tarjoaa kaikille...

Meikkikoulu Raili Hulkosen ja Sanni Pohjalaisen kanssa ▸

18.–26.8.2025 Puuterihuone

Tervetuloa Raili Hulkosen ja työparinsa Sanni Pohjalaisen meikkausiltaan

Ruudunkaappaus Napolin www-sivujen tapahtumakalenterista. Viitattu 30.6.2025.

Koronarajoitusten purkautuminen vuoden 2022 alussa helpotti tapahtumien järjestämistä ja edisti verkostoitumista. Tapahtumia järjestettiin paitsi liveinä ja etänä myös hybridinä, jolloin osa osallistujista oli paikalla, osa etänä.

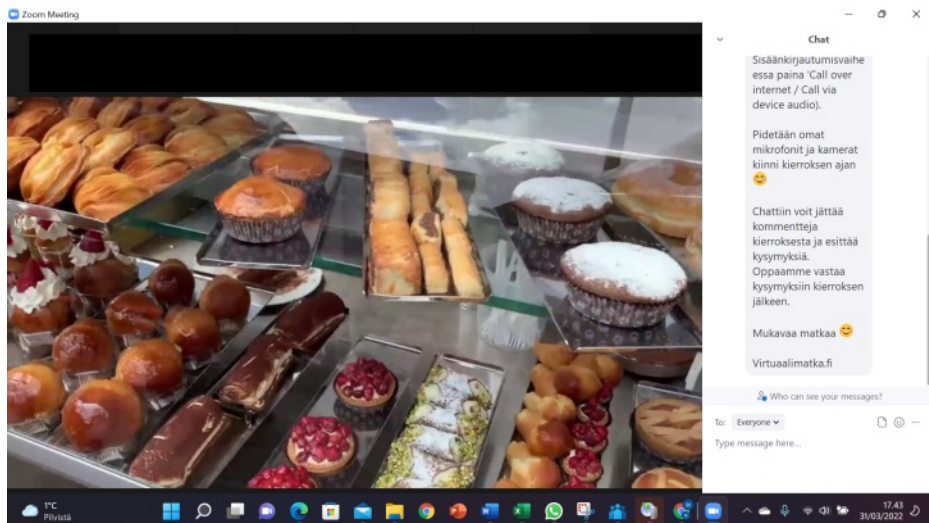
Tapahtumia alettiin taas järjestää samassa määrin kuin ennen koronaa. Vuoden 2022 aikana järjestettiin 61 tapahtumaa, vuoden 2023 aikana 62 tapahtumaa ja vuoden 2024 aikana 65 tapahtumaa. Vuosittaiset osallistujamäärät olivat vastaavasti 2 028, 1 737 ja 1 928. Jäseniä kannustettiin osallistumaan tapahtumien järjestämiseen. Tapahtumat painottuivat pitkän koronarajoitusrupeaman jälkeen vapaa-ajan toimintaan. Kiinnostavimmat tapahtumat täyttyivät silmänräpäyksessä. Korona-ajan jälkeen etätapahtumat eivät enää houkutelleet, vaan moni toivoi nimenomaan mahdollisuutta kohdata kanssajäseniä kasvokkain. Enemmistö jäsenistä kannatti kuitenkin myös online-tapahtumien järjestämistä.

Jäsenien toiveiden perusteella mietittiin myös keinoja helpottaa jäsenistön verkostoitumista ja keskinäistä tutustumista. Tapahtumien yhteyteen alettiin varata aikaa ja paikka verkostoitumiselle, esimerkiksi yhteisen kahvittelun merkeissä.

Vuosikymmenen ensimmäisen puoliskon tapahtumatarjonta sisälsi tuttuja elementtejä hyvinvoinnin edistämisestä kulttuuriin ja työelämäteemaisiin tutustumisiin. Napoli järjesti useita teatterinäytöksiä, museovierailuita, lajikokeiluita ja retkiä. Kauan suunniteltu matka Napoliinkin toteutettiin vihdoinkin maaliskuussa 2022, tosin virtuaalisesti. Siihen osallistui 137 matkaaajaa.

Jäsenemme saivat myös mahdollisuuden tutustua uusiin lajeihin, kuten street danceen, TikTok-tanssiin, lumikenkäilyyn, tankotanssiin, balettiin ja pilkkimiseen.

Eräs aktiivinen jäsen muisteli, kuinka yhdelle viikolle osui peräti kaksi Napoli-tapahtumaa, jotka lukeutuvat kymmenen

Zoom-excu Napoliin. Kuva Hanna Nikkilä.

mieleenpainuvimman tapahtuman joukkoon: Oopperan kummitus ja viininmaistelutilaisuus. Taideharjoitukset Paints & Friends -konseptilla olivat myös mieluisia. ”Olin suunnitellut osallistumista näihin jo tovin, ja kuinkas ollakaan, eräänä keväisenä päivänä sähköpostiin kilahdi ilmoittautumislinkki tapahtumaan”, hän iloitsee.

Vuosien 2020–2024 tapahtumista kolme suosituinta olivat opastetut tutustumiset Ateneumin näyttelyihin. Moderni nainen, Albert Edelfelt ja impressionismi houkuttelivat kukin yli 100 taiteen ystävää. Myös teatteriesitykset kokosivat suuren joukon katsojia. Kärjessä olivat Espoon Kaupunginteatterin Kysy Siskolta ja Kansallisteatterin näytelmä Tyttöille, jotka luulevat olevansa yksin.

Yritysvierailujen houkuttelevin teema oli turvallisuus. Tietoa ja ehkä myös tuskaa tarjosivat online-vierailu Huoltovarmuuskeskukseen ja Microsoftin kyberturvallisuusluento. Lähelle sataa osallistujaa kirivät myös etänä järjestetty palautumisharjoittelu ja Ylioppilaskunnan laulajien joulukonsertti.

Eniten yritysvierailuja oli vuonna 2022, jolloin tutustuttiin 11 yritykseen – pääosin etänä. Varsinaisia verkkovierailuja! Vuonna 2024 online-tapahtumien osuus oli merkittävästi vähentynyt. Niitä toteutettiin pääasiassa liikuntatapahtumien kohdalla.

Mentorointia tuettiin jakamalla jäsenistölle tietoa olemassa olevista eri mentorointiohjelmista. Jäsenistöä kannustettiin ilmoittautumaan Aalto-yliopiston mentoriksi ja kohdentamaan mentorointia esimerkiksi esittämällä kiinnostuksensa mentoroida nimenomaan tekniikan alan naisopiskelijaa tai Ukrainasta tulevaa opiskelijaa. Jäsenille markkinoitiin myös TEKin mentorointiohjelmaa. Mentori-aktori-pareja syntyi vuoden 2023 aikana yhteensä kolme.

Vuonna 2024 mentoroinnin konseptiin haettiin uusia näkökulmia. Napolilaisilla on valtava määrä osaamista, jota voisi hyödyntää ja jakaa enemmän. Uutena tiedon jakamisen muotona olivat jäsenten ala- ja uratarinatilaisuudet. Vuoden aikana järjestettiin kolme uratarinatapahtumaa, joista ensimmäinen pidettiin Napolin vuosikokouksen yhteydessä keväällä 2024.

Napolin tapahtumien inspiroimana muodostui myös yksi jatkuva harrastusryhmä. Napolin järjestämästä latinotanssin esittelytunnista virisi kiinnostuneiden jäsenten oma itsenäinen tanssikurssi vuonna 2023. Ryhmän toiminta jatkuu edelleen.

Toinen erityisryhmä syntyi työelämän taakseen jättäneiden jästemme keskuudesta. Joskus heitä olisi kutsuttu eläkeläisiksi, ikääntyneiksi tai senioreiksi, mutta heitä itseään puhutteli käsite Third Age eli Kolmas ikä. Tuossa elämäntilanteessa aikaa vapautuu uusiin asioihin ja tekemisen halua on paljon. Ei ole kuitenkaan

Flamenco-tunti. Kuva Hanna Nikkilä.

helppo keksiä, mitä tuo mielekäs tekeminen olisi. Tätä kaikkea on hyvä miettiä toisten samassa tilanteessa olevien kanssa. Hallituksen jäsen Hanna Nikkilä alkoi valmistella asiaa yhdessä Elina Moision kanssa. Napolin kolmas ikä -ryhmä järjesti ensimmäisen kokoontumisensa kesäkuussa 2023. Keväällä 2025 jäseniä oli jo yli 70 – saman verran kuin koko Napolissa vuoden 1983 lopussa. Ryhmän kutsumanimeksi vakiintui puolivahingossa N3A.

N3A-ryhmän pääasiallisia toimintamuotoja ovat olleet kuukausittaiset lounastapaamiset vaihtuvan teeman ympärillä. Näiden lisäksi jäsenet ovat järjestäneet muun muassa golf-tapahtuman, osallistuneet kouluissa lukuaputoimintaan osana MLL:n ohjelmaa ja järjestäneet kaikille napolilaisille avoimia tapahtumia. Suuren suosion sai Souda

N3A:n ensimmäinen kokous. Kuva Hanna Nikkilä.

Naiselle Ammatti -kirkkovenesoutu, jossa kerättiin varoja Naisten Pankin toimintaan.

Napolin historiikkiprojekti käynnistettiin uudelleen keväällä 2024. Työ projektoitiin ja tiedonkeruuta jatkettiin. Historiikin edistämiseksi Napoli sai TEKin projektiavustusta.

Hallituksessa pohdittiin jäsenistön ikäjakamaa. Tavoitteena on, että kaiken ikäiset naispolyteekkarit kokisivat Napolin omakseen. Jäsenkyselyiden taustatiedoista ja muista havainnoista on päätelty, että ikäpyramidissamme on puutetta nuoremmista naispolyteekkareista.

*Souda Naiselle Ammatti.
Kuva Hanna Nikkilä.*

Jäsenhankintaa kohdennettiin vuonna 2022 Aalto-yliopiston opiskelijoihin opiskelijakiltojen hallitusten kautta. Lisäksi vuoden aikana ideoitiin muita tapoja julkisuuskuvan edistämiseksi. Vuoden 2022 lopussa yhdistyksessä oli 620 jäsentä.

Seuraavana vuonna TEK mainosti Napolia jäsenkirjeessään. Napoli toimitti TEKille mainoskalvonsa lisättäväksi TEKin tilaisuuksien esitysmateriaaleihin. Lisäksi Napolin hallituksen jäsenet kokeilivat sähköpostiensa allekirjoituksessa houkutteluviestiä, jolla pyrittiin löytämään Napolin jäsenten tuttavapiiristä uusia jäseniä. Uusia jäseniä liittyikin Napoliin pitkälti nykyisten jäsenten innostamina. Vuonna 2023 jäseniä oli 532.

Mutta hetkinen – jäseniä oli lähes sata vähemmän kuin edellisenä vuonna. Mistä johtui suuri jäsenkato vuoden 2023 aikana? Syy oli hallinnollinen. Vuonna 2022 jäsenmaksunsa maksaneita oli vain 519. Uusien sääntöjen mukaan alkaen vuoden 2023 alusta jäsenmaksun maksamatta jättäneet jäsenet katsottiin eronneiksi kuusi kuukautta jäsenmaksun eräpäivän jälkeen.

Uusien jäsenten tervetulotapahtumana ja tutustumisena Napolin toimintaan järjestettiin Napolin suojelupyhimyksen San Gennaron juhlapäivänä 19.9.2024 ensimmäiset ”napolilaiset”. Tapahtumaan oli kutsuttu uudet jäsenet ja heidän suositteijansa, ja siihen osallistui 24 jäsentä. Tapahtuma oli onnistunut, ja sellainen päätettiin toteuttaa uudelleen keväällä 2025.

Talven 2024–2025 aikana Napoli selvitti yhteistyössä palvelu- ja UX-muotoilija Daniela Borgströmin kanssa, miten Napoli voisi paremmin tavoittaa tekniikan alan opiskelijat ja vastavalmistuneet. Hankkeelle saatiin TEKilta projektiavustusta.

Selvityksen mukaan opiskelijat kaipaavat urasparrausta ja työelämäaiheisia tapahtumia. Valmistumisen jälkeen toivotaan vahvistusta sosiaalisille verkostoille ja apuja asiantuntijaidentiteetin kasvuun. Ruuhkavuosina kuormittavat työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen sekä omat ajankäytön haasteet. Nuorten naispolyteekkareiden tavoittamiseksi Napolille suositeltiin digitaalisen näkyvyyden lisäämistä sosiaalisen median kanavissa. Mentorointityötä voisi avata myös Napolin ulkoisilla nettisivuilla. Jäsenlähtöisiä tapahtumia tulisi tukea ohjeistamalla. Jäsenistöä voisi osallistaa erilaisilla kokeiluilla ja esimerkiksi yhteistyöllä eri kiltojen kanssa. Lisäksi olisi tärkeää järjestää myös perheystävällisiä tapahtumia, joihin voisi ottaa pikkuväkeä mukaan. Hybriditapahtumien järjestäminen toisi mahdollisuuden osallistua joustavasti tapahtumiin.

Napolissa on lähdetty toteuttamaan näitä toiveita esimerkiksi avaamalla LinkedIn-tili julkiseksi ja aktiivisemmaksi sekä kokeilemalla perheystävällisiä tapahtumia.

Nykyisten jäsenten mielipiteitä toiminnasta ja tulevista tapahtumista kartoitettiin jäsenkyselyillä alkuvuodesta 2022 ja syksyllä 2024. Vuoden 2022 kyselyyn vastasi 110 henkeä eli 18 prosenttia jäsenistä. Vuoden 2024 kyselyyn vastasi 152 henkilöä eli 26,3 prosenttia jäsenistä. Molemmissa kyselyissä vastaajat olivat hyvin tyytyväisiä Napolin toimintaan. Myös ehdotukset toiminnan kehittämiseksi olivat myös pitkälti samanlaisia.

Vuoden 2024 jäsenkyselyn vastausten tarkastelussa hallitus käytti uusinta teknologiaa: tuloksia analysoitiin tekoälyn avulla. Sen seurauksena syntyi AI-podcast, jonka voit käydä kuuntelemassa Napolin verkkosivujen keskustelupalstalla!

Millainen on Napoli tänään? Vuoden 2024 jäsenkysely antaa tuoretta tietoa. Jäsenet pitävät Napolissa tärkeimpinä monipuolista tapahtumatarjontaa, verkostoitumista ja kohtaamisia sekä ajanviettoa samanhenkisessä seurassa. Erityisesti arvostetaan sitä, että pääsee tutustumaan sellaisiin paikkoihin, joihin yksityishenkilönä olisi hankala tai mahdotonta päästä. Napolin kautta voi myös päästä kulttuuritapahtumiin, joihin olisi muuten vaikea saada lippua. Toivottuja tapahtumia ovat niin kulttuuriin ja vapaa-aikaan liittyvät kuin tekniikkaa ja työelämää koskevat. Suuri osa vastaajista kaipaa lisää yritysvierailuja. Verkostoitumiskahveja pidetään tärkeänä toimintamuotona.

Jäsenet kuvaavat Napoliin kuulumisen merkitystä toteamalla, että naispölyteekkarius edustaa osaa identiteetistä. Napoli on tärkeä

verkosto ja naisyhteisö, joka mahdollistaa samanmielisten ihmisten kohtaamisen ja tukemisen. Se tarjoaa miesvaltaisella alalla työskenteleville vertaisryhmän. Eräs vastaaja totesi kuuluvansa myös muihin naisverkostoihin, mutta paradoksaalisesti Napoli on niistä vähiten ammatillinen. Yhteys toisissa organisaatioissa työskenteleviin kollegoihin voi edistää myös työllistymis- ja etenemismahdollisuuksia.

Kehittämistarpeita kohdistuu verkostoitumiseen, keskusteluihin ja muihin jäseniin tutustumiseen. Ammattiin ja uraan liittyviä tapahtumia toivotaan enemmän. Lisäksi kaivataan vapaamuotoisia seurustelutilaisuuksia ruoan ja juoman äärellä. Myös ketterät alaryhmät sopivan teeman ympärillä kiinnostavat. Moni kaipaa verkostoitumista ikäistensä kanssa. Vertaisporukkaa kaivataan niin kolmikymppisille kuin johtajauralle aikoville. Kolmannen iän ryhmä saa paljon kiitoksia. Myös oikea Napolin-reissu on jäänyt joillakuilla vielä kutittelemaan.

Kyselyyn vastanneista 78 prosenttia on sitä mieltä, että Napolin rooliin tulisi kuulua tyttöjen innostaminen ja rohkaiseminen matemaattisten aineiden ja tekniikan pariin. Puolet vastaajista pitää tärkeänä naisten etujen ajamista teknologia-alalla.

Jäsenkyselyn perusteella terveiset Napolin hallitukselle ovat yksimielisiä. Yksi vastaajista kiteytti asian napakasti: ”Teette hienoa työtä! Olen erittäin tyytyväinen Napolin toimintaan. Kiitos!”

Puheenjohtajina toimivat Outi Teräs 2020–2021, Johanna Valio 2022–2023 ja Satu Kankaala 2023–2025.

Porkkalan-retki. Kuva Erja Tammela.

IV
NAISPOLYTEEKKARIT
45 VUOTTA
—
MITÄ IHMETTÄ ON
TAPAHTUNUT?

*HYVÄ ME! Puheenjohtaja
Satu Kankaala tuulettaa.
Kuva Pauliina Nurkka.*

Katsoessamme taaksepäin menneitä vuosikymmeniä voimme olla ylpeitä yhdistyksestämme. Napolin historia on upea tarina. Sen ovat toteuttaneet aktiiviset ja kaikesta innostuvat jäsenet sekä itsensä likoon laittaneet hallitukset. Me super naiset!

Napolin jäsenmäärä on kasvanut ensimmäisen vuoden noin 30 jäsenestä tämän hetken yli 600 jäseneen. Jäsenhankinnan keinot ovat kehittyneet tekniikan myötä alkuvuosien käsin kirjoitetuista monisteista lehtijuttujen ja paperikirjeiden kautta sähköposteihin ja somenäkyvyyteen. Kavareiden suositus liittyä mukaan on aina ollut toimiva keino.

Siitä ei valitettavasti ole saatavilla tietoa, kuinka pitkään yksittäinen jäsen pysyy toiminnassa mukana. Mukana on edelleen niitä, jotka liittyivät heti alussa. Tosin esimerkiksi tämän historiikin kirjoittajalla on ollut on-off-Napoli-suhde ruuhkavuosiensa aikana.

Jäsenistön ikärakenne on muuttunut ajan kuluessa. 80-luvulla olimme teekkareita ja työuramme alussa. Nyky-Napolissa nuoret jäsenet ovat harvassa. Napolin alkuaikojen aktivistit elävät nyt kolmatta ikäänsä ja ovat muodostaneet oma verkostonsa Napolin sisällä. Ikä yhdistää, mutta toivottavasti ei erottele. Iästä riippumatta meillä kaikilla on toisillemme annettavaa.

Napoli on tähän mennessä järjestänyt lähes 1 000 tapahtumaa. Toiminnan painotukset ovat vaihdelleet eri vuosikymmeninä. Nousukausina on kiinnostuttu hyvinvoinnista, ajankäytöstä ja bisnespukeutumisesta. Lama-aikoina korostuivat mahdollisuudet verkottua, löytää työpaikkoja ja kehittää osaamista. Yritysvierailuja on tehty kunkin aikakauden kiinnostaviin yrityksiin ja työpaikkoihin. Kaikenlainen kulttuuri ja uudet harrastukset ovat kiinnostaneet aina. Alkuvuosina oltiin myös yhteiskunnallisesti aktiivisia, mutta vaikuttamisen rooli on sittemmin siirtynyt TEKille.

Mieliinpainuvimmat tapahtumat eivät ole olleet ammatillisia asiantuntijaluentoja tai yrityskäyntejä. Historiikkihaastatteluissa muisteltiin eniten tapahtumia, jotka olivat osallistujalle ainutkertaisia ja tunteita herättäviä: saunakeskustelut työoikeuden naisprofessorin kanssa, yöpyminen majakalla, osallistuminen itsepuolustuskurssille, metrojunan kuljettaminen, käynti ampumaradalla, uudet liikuntakokeilut, yhteinen vaellus sienimetsässä, tilausratikalla ajelu Helsingissä... Ehkäpä juuri näissä parhaiten toteutui myös yhteisöllisyys.

Hallitukset ovat Napolin moottori. Yhdistyksellämme on ollut 45 hallitusta. Niissä on ollut yhteensä 19 puheenjohtajaa ja 120 jäsentä. Hallitusten kokouksia on ollut noin 400. Yhdistys on tehnyt

45 toimintasuunnitelmaa ja vuosikertomusta. Jäsenkirjeitä on lähetetty satoja. Bittiavaruuteen tallentuu koko ajan lisää painavaa tekstiä.

Joskus ehdokkaita hallituspestiin on ollut runsaasti, joskus halukkaita on pitänyt etsiä ja maanitella. Tehtävä on vaativa, varsinkin kun sitä usein hoidetaan päivätyön ja perheen lisäksi. Hallituspaikka antaa kuitenkin mahdollisuuden kehittää yhdistyksen toimintaa omien visioiden suuntaan. Hallituksen jäsenyys on paras paikka verkostoitumiseen, niin jäsenistön kuin toimintaympäristömme kanssa. Se on myös mitä mainioin tilaisuus kehittää organisointi- ja ryhmätyötaitoja.

Sama henkilö on saattanut ollut hallituksissa useana vuonna, jopa eri kausina elämänsä eri vaiheissa. 1980-luvulla hallituksissa ehti toimia 35 eri ihmistä. Nollarilla vaihtuvuus oli pienin ja hallitusjäseniä yhteensä vain 15.

Napolin pitkäaikaisin hallituksen jäsen on käsittämättömän monipuolinen Mervi Vatanen. Hän on ollut hallituksen jäsen 18 vuotta, joista suurimman osan rahakirstun vartijana. Huikea ura, joka edelleen jatkuu! Yli kymmenen vuoden hallitusuran tehneitä ovat myös Tuula Pihlajamaa (vuosien 1995 ja 2009 välillä), Tarja Äikäs-Kukkula (vuosien 1988 ja 2001 välillä), Riikka Holopainen (2000–2010), Tiina-Mari Monni (2001–2010) ja Sirpa Kallio (2010–2022).

Ensimmäisinä vuosikymmeninä hallitus ja aktiiviset tilaisuuksissa kävijät tunsivat toisensa henkilökohtaisesti. Pienestä tapahtumamäärästä oli helppo kertoa jäsenille kirjeellä. Yhdistyksen kasvun myötä etäisyys hallituksen ja jäsenistön välillä kasvoi. Myös jäsenten keskinäisestä verkostoitumisesta tuli aiempaa haastavaa. Hallitukset ovatkin kehittäneen viestintää ja ottaneet käyttöön uusia välineitä. Nykyisin valitetaan jo informaatiotulvasta.

*Napolin
pitkäaikaisin
hallituksen jäsen
Mervi Vatanen.
Kuva Sirpa
Kallio.*

Historiaan tutustuminen avasi ainakin tämän historiikin kirjoittajan silmiä sille, miten paljon maailma muuttuu koko ajan. Talouden suhdanteet aaltoilevat, työpaikkoja syntyy ja kuolee. Teknologian kehitys on ollut huimaa ja se on vaikuttanut lähes kaikkeen. Onneksi olemme naispolyteekkareita, se helpottaa uutuuksien omaksumista.

Myös suomalainen yhteiskunta on elinaikanamme kehittynyt huikeasti tasa-arvoisemmaksi. Naisten asema on parantunut lainsäädännön ja asenteiden kehittymisen myötä. Ihan täydellinen

tilanne ei vielä ole. Suomessa ammatit ovat erityisen suuresti eriytyneet naisten ja miesten aloihin.

Me naispolyteekkarit olemme valinneet aivan erinomaisen alan. Meillä on kiinnostavia ja hyväpalkkaisia töitä. Sukupuolten väliset palkkaerot ovat meidänkin alallamme pienentyneet, vaikkakaan eivät poistuneet. Vieläkin kohtaamme ennakkoluuloja ja esteitä työurallamme. Tilanne paranee varmasti, kun naisten osuus alalla kasvaa.

Naispolyteekkarit on yhteisö, jossa voimme tilittää tuntojamme ja tuulettaa ajatuksiamme kaltaistemme seurassa. Napoli tarjoaa meille elämyksiä niin uraa kuin elämää varten. Nautitaan elämästä, opitaan ja kehitytään. Tehdään yhdessä maailma vieläkin paremmaksi.

Tässä historiikissa on kuvattu Napolin historiaa vuoteen 2024 asti. Kurkistetaanpa vielä vuoden 2025 puolelle yhden ikimuistaisen illan verran.

Napolin 45-vuotisjuhlaa valmisteltiin hyvissä ajoin ja perusteellisesti. Tavoitteena oli järjestää hyvät juhlat mahdollisimman suurella porukalla. Puitteiden piti olla houkuttelevat, mutta osallistujan kustannukset kohtuullisia. Kohtuullista osallistumismaksua silmällä pitäen oli yhdistyksen kukkaronpohjalle säästetty varoja varta vasten juhlia varten. Pukukoodiksi määriteltiin jokaisen oman vaatekaapin mukainen juhla-asu. Saliin oli varattu niin sanottuja sinkkupöytiä niille, jotka kaipasivat uusia tuttuja napolilaisten joukosta.

Paikaksi valikoitui Ritarihuone, jonka sopivuus oli tarkastettu aiemmalla ekskursiolla. Juhlaan osallistui peräti 150 naispolyteekkaria. Juhla oli Napolin suurin kokoontuminen kautta aikojen. Myös lähes kaikki esiintyjät olivat naispolyteekkareita. Viralliseksi juhlapuhujaksi saimme tiede- ja kulttuuriministeri Mari-Leena Talvitien. Hän oli

varannut ajan kalenteristaan ollessaan vielä TEKin valtuuston puheenjohtajana, ja tämä varaus pysyi. Pidin itse perustajajäsenen ominaisuudessa katsauksen Napolin historiaan.

Saimme nauttia mahtavasta musiikista. Paikalla oli pieni yhtye naispolyteekkareita, joista osalla oli soitannollista meriittiä myös Retuperän WPK:sta. Karaokea näissä juhlissa ei ollut, mutta pöydissä hoilattiin perinteisiä sitsilauluja. Juhlavieraita oli kannustettu esittämään tervehdyksiään sitsilaulujen yhteydessä pidettävien aasinsilloiksi kutsuttujen lyhyiden maljapuheenvuorojen muodossa.

Ilta eteni inspiroivien pöytäkeskusteluiden, hyvän ruuan, lennokkaiden maljapuheiden, epävireisten sitsilaulujen ja arvokkaiden juhlapuheiden vuorotellessa. Viimeisenä veisattiin fuksilaulu: ”Ken oli fuksi vuonna ... hän ylös nouskohon ja lasin käteen ottakoon.” Säkeistöjä saatiinkin roimasti, sillä nuorimmat fuksit olivat vuosikertaa 2015 ja vanhimmat 1961. Laulun myötä konkretisoitui Napolin rooli eri naispolyteekkarisukupolvien kokoavana voimana.

Virallisen juhlan päätyttyä lähdettiin jatkoille. Itse päädyin Belgeen satunnaisessa naispolyteekkariseurueessa. Yksi tunsin toisen, ja pian olimme kaikki tuttuja. Osa oli ollut Napolissa mukana alusta alkaen. Me vanhat muistelimme 80-lukua, opiskeluaikoja, mieliin painuneita työpaikkojamme ja Napolin monia vaihteita. Niitä kuunnellessa tilattiin vielä toiset ja joku siirsi paluukyytiään myöhemmäksi.

Odotellessani taksia kuulaassa kevätyössä olin väsynyt ja onnellinen – onnellinen sekä ihanasta juhlasta että Napolista. Perustaessamme Napolia halusimme tarjota teekkaritytöille ja naispolyteekkareille yhdistyksen, joissa voimme vaihtaa ajatuksia niin työstä kuin elämästä ja tehdä yhdessä meitä kiinnostavia asioita. Istuessani opiskelukavereiden kanssa löylyissä vuonna 1980 en osannut kuvitellakaan, mitä kaikkea yhdistyksemme tulisi tekemään

ja saamaan aikaan. Napoli on enemmän kuin vuosikymmeniensä summa. Kaikki nämä ihmiset, heidän ideansa ja energiansa!

Filosofi Karl Popper on todennut, että tulevaisuutta ei voi ennustaa, mutta siihen vaikuttaa se, mitä me teemme.

Nähdään viimeistään Napolin 50-vuotisjuhlissa!

Elina Moisio

Napolin ensimmäinen puheenjohtaja
Napolin historiikin kirjoittaja

*Napolin 45-vuotisjuhlan juontajat Jaana Kivelä ja Hanna Nikkilä, kuva Mervi Vatanen.
Napolin historiaa esitellyt Elina Moisio, kuva Hanna Huhta.*

KIITOKSET

Naispolyteekkarit ry kiittää sydämellisesti kaikkia historiikin tekemiseen osallistuneita.

Historiikkitiimin jäsenet Elina Moisio, Hanna Huhta ja Kirsti Miettinen ovat tehneet loistavaa työtä. He ovat antaneet uskomattoman suuren panoksen aikaansa ja osaamistaan.

Suuri joukko jäseniämme on haastatteluissa ja sähköposteissa kertonut muistoistaan vuosikymmenien varrelta ja jakanut ajatuksiaan naispolyteekkariudesta.

Tekniikan akateemiset on tukenut projektia taloudellisesti. Erityiskiitokset ansaitsee tutkuspäällikkö Susanna Bairoh, joka on auttanut työelämää ja yhteiskuntaa käsittelevän tiedon keräämisessä.

Historiikki on inspiroinut Napolin hallitusta visioimaan tulevaa. Mitä voisimme kertoa puheessamme Napolin 50-vuotisjuhlissa?

Napoli vuonna 2030 on voimaannuttava ja virkeä verkosto samanhenkisiä jäseniä, joita yhdistää kiinnostus innovaatioihin, teknologiaan, kestävään kehitykseen ja kaikenlaiseen kulttuuriin. Napolin järjestämissä tapahtumissa jäsenet voivat vapaasti tuuletella ajatuksiaan ja saavat tukea vertaisverkostosta työelämän ja arjen erilaisiin tilanteisiin. Napoli on jäsenilleen tärkeä kumppani elämänkaaren eri vaiheissa ja sen toiminta kehittyy jäsenistön muuttuvien tarpeiden mukana. Napolin jäsenyys tuo iloa ja elämyksiä.

LÄHTEET

Napolin asiakirjoja vuosilta 1981–2025

Vuosittaisia toimintasuunnitelmia, toimintakertomuksia, avustushakemuksia TEKille. Jäsenkirjeitä, kokouskutsuja, kokousten pöytäkirjoja, jäsenkyselyiden tuloksia.

Kirjoja

Aittoniemi, Eeva-Leena 2001. Tyttönä teekkariyhteisössä. Naisopiskelijoiden kokemuksia ystävyydestä, verkottumisesta sekä ryhmä- ja kiltatoiminnasta miesvaltaisessa opiskeluympäristössä. Licensiaatintyö. Helsingin yliopisto.

Bairoh, Susanna 2023. The Gender(ed) Gap(s) in STEM. Explaining the persistent underrepresentation of women in STEM careers. Väitöskirja. Hanken.

Bergholm, Tapio 2005. Suomen säädeltyjen työmarkkinasuhteiden synty: palkkapäätös 19.6.1945. Yhteiskuntapolitiikka 70 (2005):1.

Hassi, Satu 1987. *Käärme ja tiedon puu. Naisnäkökulmia tekniikkaan*. WSOY.

Kaarenoja, Vappu ja Rämö, Aurora 2020. *Tytöt. Suomalaisen tasa-arvon perusteet*. Siltala.

Metso, Tiina 2019. *Kuuban yössä – konekansan vuosisata*. Koneinsinööriilta ry.

Nitovaara, Liisa-Maria 2003. *Rakkaat teekkarisiskot. Naisopiskelijana Teknillisessä korkeakoulussa*. Teekkaritytöt ry.

Nyberg, Minna (toim.) 1990. Naispolyteekkarien juhlaulkaisu 1990. Naispolyteekkarit ry ja Suomen Teknillinen Seura STS ry.

Verkkosivuja

Suomi on sukupuolten tasa-arvon edelläkävijä. Julkaisu Sosiaali- ja terveysministeriön verkkosivuilla <https://stm.fi/suomi-on-sukupuolten-tasa-arvon-edellakavija> Viitattu 1.9.2025.

120 vuotta kilpailukykyä osaamisesta. TEK 1896–2022. Julkaisu TEKin verkkosivuilla. <https://www.tek.fi/sites/default/files/attachments/TEK%201896-2022.pdf> Viitattu 1.9.2025.

Keränen, Tuunia. Palkkaero ja selittämätön palkkaero. Julkaisu TEKin verkkosivuilla. <https://www.tek.fi/fi/tietoa-tekista/tutkimus/tek-tutkii-yhdenvertaisuus-ja-tasa-arvo/naisten-ja-miesten-palkat-tekniikan-alalla> Viitattu 1.9.2025.

Bairoh, Susanna. Ennätysmäärä ei riitä. Julkaisu TEKin verkkosivuilla. <https://www.tek.fi/fi/uutiset-blogit/kolumni-ennatysmaara-ei-riita> Viitattu 1.9.2025.

Kohti tekniikan tasajakaumaa. Selvitys tekniikan alan sukupuolijakauman tasapainottamisen keinoista yliopistoissa. Julkaisu TEKin verkkosivuilla. <https://www.tek.fi/fi/tietoa-tekista/tutkimus/tek-tutkii-opiskelijat/kohti-tekniikan-tasajakaumaa> Viitattu 1.9.2025.

Valitaanko pätevä vai nainen. Julkaisu TEKin verkkosivuilla. <https://www.tek.fi/fi/palvelut-ja-edut/tutkimus/tek-tutkii-yhdenvertaisuus-ja-tasa-arvo/valitaanko-pateva-vai-nainen-2019> Viitattu 1.9.2025.

Haastatteluita

Napolilaisia: Johanna Blomfelt, Minna-Kaarina Forssén, Liisa Heikinheimo, Riikka Holopainen, Hanna Huhta, Pirkko Jokela, Pirjo Kaivos, Sirpa Kallio, Satu Kankaala, Jaana Kivelä, Tarja Korvenoja, Marja Kärmeniemi, Mirja Lamberg, Kirsti Miettinen, Tiina-Mari Monni, Hanna Nikkilä, Mia Nores, Sirkka Numminen, Pauliina Nurkka, Pia Perälä, Tuula Pihlajamaa, Marja Rasi-Kurronen, Pirjo Sainio, Oili Salmi, Tuula Sivonen, Aija Staffans, Outi Teräs, Mervi Vatanen, Hanna Wäre. Lisäksi muita tapaamisia, joissa on muisteltu menneitä.

TEK: Susanna Bairoh, tutkimuspäällikkö.

Kannen kuva <https://temmermarble.com/product/naples-blue/>

